Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Gazeta învăţământului

Organ al Ministerului Învăţământului şi al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învăţământ

ANUL VII Nr. 334 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 2 septembrie 1955

Spor la muncă în noul an şcolar!

Pentru o strînsă legătură a învăţămîntului cu practica în noul an şcolar

A început un nou an şcolar. Zeci de mii de învăţători şi profesori şi-au reînceput activitatea didactică, hotărîţi să obţină noi succese în munca nobilă de instruire şi educare a tinerei generaţii.

Noul an şcolar s-a deschis în condiţiile muncii entuziaste a întregului nostru popor pentru obţinerea unor noi şi însemnate succese pe drumul construirii socialismului. Construcţia economică şi culturală din ţara noastră pune în faţa şcolii sarcina de a pregăti slujitori devotaţi ai poporului, oameni instruiţi multilateral, constructori pricepuţi ai socialismului în patria noastră. Şcolile de cultură generală sînt chemate ca, odată cu ridicarea nivelului ştiinţific al învăţămîntului, să întărească caracterul practic al acestuia.

In anii şcolari trecuţi numeroşi învăţători şi profesori au obţinut o serie de succese în înarmarea elevilor cu cunoştinţe şi deprinderi practice legate strîns de viaţă, de activitatea în producţie. Astfel de succese s-au obţinut, de exemplu, la şcoala medie „N. Bălcescu" din Bucureşti, la şcoala din comuna Şendriceni, regiunea Suceava, la şcolile din comunele Orlea şi Cibieni, regiunea Craiova, la şcoala medie din Odorhei, la şcoala de 7 ani din Avrig etc. Elevii acestor şcoli au confecţionat material didactic, au făcut instalaţii de lumină şi sonerie, au efectuat experienţe miciuriniste şi disecţii de animale, au făcut excursii în întreprinderi, pe ogoare, la staţiunile de maşini şi tractoare etc.

In realizarea acestor succese a avut un rol însemnat faptul că Ministerul Învăţămîntului a creat o serie de condiţii preliminare pentru legarea predării de activitatea practică. Astfel, în programele şcolare s-au introdus unele cunoştinţe cu privire la principiile ştiinţifice care stau la baza producţiei. Pe de altă parte, programele prevăd lucrări de laborator, lucrări care trebuie efectuate pe parcelele şcolare, teme experimentale pentru acasă etc. Materialul didactic confecţionat de Întreprinderea de material didactic a Ministerului Învăţămîntului şi de Editura de stat didactică şi pedagogică a ajutat la lămurirea pe cale experimentală a principiilor ştiinţifice care stau la baza producţiei.

O contribuţie însemnată la înarmarea elevilor cu cunoştinţe şi deprinderi practice au adus-o cercurile de elevi care funcţionează în şcoli sau pe lîngă palatele şi casele de pionieri şi care antrenează elevii la confecţionarea materialului didactic, la efectuarea unor experienţe interesante de fizică şi chimie, la efectuarea lucrărilor pe parcelele experimentale.

Cu toate succesele obţinute în legarea învăţămîntului de practică, de activitatea în producţie, există încă în această privinţă o serie de lipsuri însemnate. Iniţiativele luate de învăţători şi profesori pentru înarmarea elevilor cu cunoştinţe şi deprinderi practice sînt încă izolate, sporadice, nu s-au transformat într-o acţiune generală, coordonată, care să cuprindă toate şcolile ţării. Acest fapt se datoreşte atît neajunsurilor din munca Ministerului Învăţămîntului şi a organelor sale, cît şi lipsurilor activităţii unor şcoli. Mult timp, problema înarmării elevilor cu cunoştinţe ştiinţifice legate indisolubil cu practica, cu activitatea în producţie nu s-a aflat în centrul preocupărilor Ministerului Învăţămîntului şi de aceea nu s-au luat măsuri coordonate în vederea rezolvării ei.

Au existat o serie de lipsuri în programe, cu toate îmbunătăţirile care li s-au adus acestora în anii trecuţi. Astfel, programa de fizică nu prevedea cunoaşterea practică a proprietăţilor materialelor uzuale (lemn, fier etc). calcule practice asupra consumului de energie de către diferite aparate electrice etc. Programa de matematică nu prevedea un număr special de ore pentru efectuarea lucrărilor practice, iar numărul şi tematica problemelor cu conţinut practic nu erau corespunzătoare cerinţelor. O serie de şcoli sînt încă lipsite de parcele experimentale, de laboratoare, de utilaj didactic şi tehnic etc. Nici planul producţiei de material didactic nu satisface pe deplin nevoile şcolilor. Astfel, lipsesc unele instrumente de înarmare a elevilor cu cunoştinţe şi pentru lucrările frontale de laborator ale elevilor, lipsesc modele de mecanisme şi dispozitive folosite la transmisiile de energie. Ministerul Învăţămîntului n-a elaborat instrucţiuni generale şi speciale pe materii, în care să se arate concret cum trebuie legate cunoştinţele de practică la fiecare disciplină în parte, cum trebuie să fie organizate cercurile de elevi. Lipsite de astfel de instrucţiuni, multe cadre didactice n-au aplicat indicaţiile din programe. Organele de control ale Ministerului Învăţămîntului şi ale secţiilor de învăţămînt au neglijat în mare parte îndrumarea şi controlul muncii de înarmare a elevilor cu cunoştinţe şi deprinderi practice.

Pentru noul an şcolar, Ministerul Învăţămîntului a luat o serie de măsuri care să ducă la înlăturarea unora din aceste lipsuri, la o mai strînsă legare a învăţămîntului de practică. Astfel, s-au revizuit o serie de programe şi manuale, întărindu-se caracterul practic al acestora. In şcolile elementare s-a introdus, începînd din acest an, o programă specială de lucru manual şi activităţi practice pe parcela şcolară. De asemenea, este în studiu o programă de lucrări practice pentru clasele V-VII şi VIII-X. Pregătirea învăţătorilor şi profesorilor, începută în anul trecut în cadrul sistemului de stat pentru perfecţionarea pedagogilor, va contribui mult la înarmarea acestora în vederea realizării unei legături cît mai strînse a predării cu practica.

Fără îndoială însă că problema întăririi caracterului practic al învăţămîntului în şcolile de cultură generală nu se poate realiza numai prin măsuri luate „de sus". Pentru ca aceste măsuri să fie cu adevărat rodnice, este necesară contribuţia fiecărui învăţător şi profesor, este necesară asigurarea de către aceştia a înarmării elevilor cu cunoştinţe precise, temeinic asimilate, cu priceperea de a folosi în practică cunoştinţele însuşite. Mijlocul hotărîtor pentru atingerea acestui ţel îl constituie lecţia. A lega conţinutul lecţiilor de problemele producţiei, ale construirii socialismului este o datorie principală a tuturor pedagogilor. Fiecare lecţie de matematică, de fizică, de chimie, de biologie trebuie să contribuie la înarmarea elevilor cu cunoaşterea principiilor pe care se bazează procesele de producţie în industrie şi agricultură. In noul an şcolar, grija pedagogilor pentru ridicarea nivelului ideologico-ştiinţific al lecţiei, pentru eficienţa ei didactică trebuie să se împletească strîns cu grija pentru îmbunătăţirea organizării lucrărilor practice şi pentru realizarea unui conţinut just din punct de vedere instructiv şi educativ al acestora. Recentele consfătuiri raionale ale cadrelor didactice au arătat cîte realizări se pot obţine în această privinţă dacă pedagogii manifestă interes şi dragoste pentru muncă, dacă au o atitudine activă şi creatoare. Organele de învăţămînt şi sindicale, cabinetele şi cercurile pedagogice au datoria de a studia metodele înaintate folosite în şcoli în domeniul întăririi caracterului practic al învăţămîntului, de a organiza schimbul de experienţă cu privire la desfăşurarea activităţii pe parcelele experimentale, la organizarea lucrărilor de laborator, la organizarea excursiilor etc.

Activitatea şcolilor arată însă că mai sînt şi învăţători şi profesori nepăsători faţă de problema înarmării elevilor cu cunoştinţe şi deprinderi practice. Aceşti învăţători şi profesori restring problemele legării teoriei de practică la o simplă şi formală referire, în timpul lecţiei, la unele aspecte neesenţiale ale producţiei, organizează superficial lucrările practice, nu folosesc condiţiile de care le au la îndemînă pentru a arăta concret elevilor cum se aplică în practică cunoştinţele pe care ei şi le însuşesc la orele de curs.

Organele de îndrumare şi control, metodiştii şi directorii de şcoli au datoria să lupte cu toată seriozitatea împotriva formalismului ce se mai manifestă în legarea teoriei de practică, să asigure o îndrumare mai serioasă a cadrelor didactice, să le indice material bibliografic, să le ajute în procurarea şi confecţionarea materialului didactic, să le înlesnească colaborarea cu întreprinderile şi unităţile socialiste din agricultură.

Secţiile de învăţămînt regionale şi raionale trebuie să se intereseze îndeaproape de lărgirea prin mijloace locale a bazei didactico-materiale a şcolilor, ajutîndu-le să-şi organizeze laboratoare şi parcele experimentale, sprijinind, acolo unde condiţiile sînt favorabile, înfiinţarea unor ateliere şcolare etc.

Accentuînd caracterul practic al învăţămîntului în şcolile de cultură generală, folosind cu pricepere şi cu perseverenţă toate mijloacele ce ne stau la dispoziţie pentru legarea cît mai strînsă a teoriei de practică, trebuie să obţinem în noul an şcolar o îmbunătăţire hotărîtoare a pregătirii elevilor noştri.

La 4 septembrie, poporul nostru muncitor sărbătoreşte „Ziua Aviaţiei R.P.R.". Pentru piloţii patriei noastre această sărbătoare este un nou prilej de a-şi dovedi dragostea profundă faţă de popor, de a-şi desăvîrşi măiestria, de a obţine succese mereu mai mari. In chipeu: Piloţi la pregătire.

Şcolile şi-au redeschis porţile

Printre copiii care au păşit pentru prima dată pragul şcolii

Cu multă nerăbdare au aşteptat noii elevi ai şcolii din comuna Brăneşti — copiii din clasa I-a — începerea anului şcolar. Şi iată că ziua mult dorită a sosit. Elevii „mari", cei din clasele a II-a, a III-a şi a IV-a, îi înconjoară grijulii pe „boboci", le povestesc despre şcoală, le dau chiar sfaturi.

Cu sufletul plin de emoţie, copiii din clasa I-a asistă pentru prima oară la solemnitatea deschiderii noului an şcolar. Ochii lor curioşi fug în toate părţile: în care încăpere vor învăţa?; cum sînt învăţătorii?; unde este parcela experimentală pe care vor începe în curînd să lucreze?

Pe învăţătorul lor, copiii îl cunosc de mult. El i-a vizitat doar acasă încă din timpul vacanţei, a stat de vorbă cu ei şi cu părinţii lor, le-a povestit multe lucruri interesante despre şcoală.

Acum, îl urmează plini de încredere în clasă. Multe lucruri noi vor învăţa ei aici. Şi uite că încep să le înveţe chiar de îndată: cum să-ţi rosteşti numele, cum să saluţi, cum să te aşezi şi cum să te scoli din bancă... In curînd vor trece şi la abecedar. Aveau dreptate cei care spuneau că e frumoasă şi interesantă viaţa de şcolar!

E drept că e cam greu să stai cuminte într-o clasă, atunci cînd eşti obişnuit să zburzi ziua întreagă. Dar vine în curînd recreaţia şi atunci poţi să zburzi cît vrei!

...Prima zi de şcoală s-a încheiat. Copiii din clasa I-a pornesc mîndri spre casă: au intrat şi ei în rîndurile elevilor, a început viaţa lor de şcolari.

Prima zi de curs la şcoala medie de fete nr. 10 Bucureşti.

O nouă etapă de muncă

De două luni, şcoala medie nr. 1 de fete din Focşani nu a mai cunoscut o asemenea animaţie. Sute şi sute de eleve au venit din nou între zidurile ei pentru a-şi reîncepe munca de însuşire a cunoştinţelor.

La ora 8, învăţătoarele şi profesoarele coboară în curtea şcolii, în mijlocul elevelor. Pline de emoţie, elevele ascultă cuvintele calde ale tovarăşei Elena Şendrea, directoarea şcolii, care le urează spor la muncă în noul an şcolar.

Însoţite de tovarăşele diriginte, elevele intră în clase.

Ne aflăm în clasa a VII-a „A". Profesoara Maria Popovici, diriginta clasei, dă elevelor primele îndrumări cu privire la munca ce abia începe, dar care trebuie să fie rodnică chiar din primele zile de şcoală. Numeroase pioniere şi eleve fac propuneri pentru o justă organizare a muncii colectivului clasei.

— Nu trebuie să uităm că la sfîrşitul acestui an, pe lîngă examenul de absolvire, ne mai aşteaptă şi examenul de admitere în clasa a VIII-a. De aceea trebuie să muncim mai sîrguincios, mai stăruitor — spune pioniera Silvia Decuseară, din această clasă.

Atmosfera plină de entuziasm a primei zile de şcoală a sădit în inimile elevelor şi ale cadrelor didactice încrederea că, prin munca lor susţinută, vor obţine în acest an noi şi însemnate succese

La Universitatea „Victor Babeş"

Porţile Universităţii „Victor Babeş" din Cluj s-au deschis eri din nou, într-un cadru sărbătoresc. Alături de profesori cu timpla albită, cu ani îndelungaţi de activitate didactică şi ştiinţifică, au luat loc în frumoasa sală a Casei Universitarilor din Cluj studenţii — schimbul de mîine al intelectualităţii noastre.

Privirile celor prezenţi se întorc cu respect spre profesorii care cinstesc prin numele lor Universitatea „Babeş". Printre ei se află noi membri ai Academiei R.P.R., ca Emil Pop, Ion Tănăsescu, Constantin Macarovici, Tudor Bugnariu, Ştefan Paşca şi Tiberiu Moraru, aspiranţi meniţi să deschidă noi drumuri în ştiinţă ca Gh. Tomuţa, Emil Gîrbacea, Dumitru Stancu şi alţii. Cu aceeaşi căldură sînt priviţi şi studenţii fruntaşi, mîndria facultăţii.

In noul an şcolar, cei trei mii de studenţi de la Universitatea „V. Babeş" vor învăţa şi vor trăi în condiţii mai bune decît în trecut. Planurile de învăţămînt şi orariile au fost întocmite cu grijă, în aşa fel încît studenţii să aibă răgazul necesar pentru studiul individual. In scopul sprijinirii studenţilor din anul I, catedrele de pedagogie şi psihologie au elaborat un îndrumător metodic al studiului individual.

La festivitatea de deschidere a cursurilor a luat cuvîntul conf. univ. Ioan Ciobanu, prorectorul Universităţii. După ce a subliniat importanţa acestui eveniment, vorbitorul a arătat realizările dobîndite în anul universitar precedent, precum şi lipsurile din munca trecută, indicînd o serie de măsuri menite să ducă la lichidarea lor. „Trebuie să înţelegem — a spus vorbitorul — că sarcina noastră, a cadrelor didactice, nu se încheie odată cu ţinerea lecţiilor, cu conducerea seminariului şi a lucrărilor de laborator. Noi trebuie să urmărim zi de zi cum creşte şi se dezvoltă tineretul pe care-l instruim şi-l educăm. Sarcina noastră principală este de a acorda o grijă sporită pentru ridicarea nivelului ideologic şi ştiinţific al cursurilor şi seminariilor, pentru o participare mai largă la viaţa grupelor studenţeşti, pentru atragerea unui număr mai mare de studenţi la munca de cercetare ştiinţifică".

Festivitatea s-a încheiat cu prezentarea unui film educativ.

Elevii şcolii elementare nr. 40 din Capitală s-au reîntîlnit cu profesorul lor.

La începutul noului an de învăţămînt

JEAN LIVESCU
rectorul Universităţii „Al. I. Cuza" din Iaşi

Odată cu celelalte instituţii de învăţămînt ale ţării şi-a deschis din nou porţile şi universitatea ieşeană. Cu un nou avînt şi-au reluat locurile în amfiteatre şi laboratoare profesorii şi studenţii, refăcuţi în perioada vacanţei după munca anului încheiat. Cu dragoste şi bucurie tovărăşească şi primesc în mijlocul lor pe tinerii absolvenţi ai învăţămîntului mediu, dintre care mulţi au dovedit la examenul de admitere că vor fi soldaţi vrednici în lupta pentru cucerirea cetăţii ştiinţei.

Începem cu forţe sporite un nou an de muncă. Avem în faţa noastră sarcini mari şi pline de răspundere. Munca de construcţie pasnică din patria noastră în domeniul economiei, al culturii şi al ştiinţei cere cadre mereu mai multe, mai calificate, adînc devotate poporului muncitor.

Sub îndrumarea partidului şi cu sprijinul dat de guvern, universitatea noastră a obţinut succese valoroase în creşterea calificării ştiinţifice a tinerelor cadre de intelectuali şi în activitatea ştiinţifică. Aceste rezultate constituie o bază trainică, pe care putem să clădim mai departe.

Trebuie să ne sporim eforturile pentru a ridica continuu nivelul predării, pentru a îmbunătăţi conţinutul cursurilor, pentru a lega mai strîns munca de cercetare ştiinţifică de nevoile practicii. Acţiunea educativă pentru a forma pe studenţi ca oameni noi, pătrunşi de înaltă morală comunistă va trebui să fie dusă mai departe, accentuată şi lărgită ca o parte organică a activităţii colectivului didactic al universităţii.

Începem noul an cu hotărîrea să muncim mereu mai bine, să ne arătăm demni de sarcinile măreţe ce ne-au fost încredinţate.

Vom întări munca de instruire şi educare a elevilor

PETRE FLOREA
directorul şcolii elementare din satul Ghercheşti Noi, regiunea Craiova

Am început un nou an şcolar. Ne aflăm iar în mijlocul copiilor veseli şi emoţionaţi, care au aşteptat cu nerăbdare ziua sărbătorească a deschiderii cursurilor.

In faţa noastră, a învăţătorilor, stă acum o nouă etapă a muncii. Am păşit în ea cu forţe sporite, cu entuziasm, dornici să dobîndim rezultate din ce în ce mai frumoase.

In şcoala noastră, ca şi în toate şcolile ţării, anul şcolar începe acum în condiţii mai bune decît în trecut. Secţia raională de învăţămînt ne-a ajutat în timpul verii să reparăm localul şcolii, să-i dăm o înfăţişare mai frumoasă, să ne procurăm combustibilul de care avem nevoie. Am primit o serie de programe şi manuale noi. Cu deosebire ne bucurăm de editarea noului abecedar pentru elevii claselor I-a. Prin îmbunătăţirea conţinutului său, prin ilustraţiile sale, abecedarul va contribui mult la ridicarea muncii de predare a citit-scrisului şi la lărgirea bagajului de cunoştinţe al copiilor. Pregătindu-se pentru lecţiile de limba română, învăţătorii şcolii noastre au dat o atenţie deosebită gramaticii şi problemelor de ortografie, deoarece începînd din acest an şcolar se introduce şi în şcoli noua ortografie.

De un mare folos ne va fi programa pentru lucru manual şi activităţi practice pe parcela experimentală, care ne va ajuta să organizăm mai bine munca pentru înarmarea elevilor cu cunoştinţe şi deprinderi practice. In planul de muncă al şcolii noastre pentru acest an este prevăzută crearea unui colţ al naturii vii, pe care vom începe să-l amenajăm încă din primele săptămîni de şcoală. In felul acesta vom avea posibilitatea să executăm cu elevii o serie de experienţe de ştiinţe naturale şi în timpul iernii, cînd nu se poate lucra pe parcelă. De asemenea, ne propunem să amenajăm un acvariu şi un terariu cu animale mici caracteristice faunei din regiunea noastră.

Ne propunem ca în acest an şcolar să acordăm o atenţie deosebit de însemnată realizării educaţiei patriotice a copiilor. Vom întări în primul rînd caracterul educativ al lecţiilor, căutînd să le dăm un conţinut cît mai just, cît mai bogat. In acelaşi timp, ne vom strădui să ne apropiem cît mai mult de copii, să îmbunătăţim întreaga muncă educativă din şcoală şi din afara şcolii. Sprijinul nostru principal în această privinţă îl va constitui organizaţia de pionieri, de a cărei îndrumare ne vom preocupa mai serios şi mai concret în acest an şcolar. Indeosebi ne vom strădui să-i ajutăm pe instructorii de pionieri să organizeze mai bine adunările pionireşti, astfel încît acestea să devină mai interesante şi mai atractive pentru copii, făcînd să crească influenţa organizaţiei în rîndurile pionierilor şi şcolarilor. De asemenea, ne propunem să strîngem legăturile cu părinţii elevilor. Munca obştească pe care o desfăşurăm în mijlocul lor ne ajută să-i cunoaştem mai bine, să-i atragem în jurul şcolii. Este necesar totodată să întărim şi propaganda pedagogică în rîndurile părinţilor, pentru ca ei să-şi îmbunătăţească munca de educare a copiilor în familie.

Plini de însufleţire, pornim la realizarea acestor sarcini cu siguranţa că, dacă vom munci cu dragoste şi sîrguinţă, le vom aduce cu succes la îndeplinire.

Pentru pregătirea temeinică a viitorilor ingineri constructori

Ing. DAN MIHAIL
decanul Facultăţii de construcţii civile şi industriale din Bucureşti

Porţile Facultăţii de construcţii civile şi industriale a Institutului de construcţii din Bucureşti, ca şi ale altor unităţi de învăţămînt, s-au deschis din nou, pentru a primi sute de studenţi plini de dragostea de a-şi însuşi comorile ştiinţei şi tehnicii.

Noul an universitar pune în faţa colectivului facultăţii noastre sarcini sporite. Statul socialist investeşte în construcţii o parte însemnată a resurselor sale, volumul construcţiilor crescînd an de an. Viitorilor ingineri de proiectare şi executare le revine o mare răspundere în folosirea raţională a mijloacelor pentru realizarea unor construcţii utile, durabile, bine executate, frumoase, oferind condiţii cît mai bune pentru munca şi viaţa oamenilor. Facultatea de construcţii civile şi industriale are un rol important în pregătirea acestor cadre de ingineri constructori, specialişti pentru proiectarea şi executarea construcţiilor, care să transforme munca de pe şantiere într-o muncă asemănătoare aceleia din uzine.

Sarcinile privitoare la pregătirea cadrelor de constructori sporesc şi prin recenta hotărîre a Consiliului de Miniştri al R.P.R., care prevede ca, în urma reducerii efectivului forţelor armate ale R.P.R., tinerii deveniţi disponibili să fie utilizate pentru construcţii de locuinţe şi alte nevoi social-culturale. Faţă de aceste sarcini, pregătirea cadrelor de ingineri constructori cu o înaltă calificare impune o legătură tot mai strînsă între conţinutul ştiinţific al cursurilor şi activitatea practică de executare şi proiectare a construcţiilor.

In faţa colectivelor de catedră se ridică sarcina de a revedea cursurile predate, în scopul îmbunătăţirii lor şi al asigurării unui nivel ştiinţific corespunzător cerinţelor mereu sporite, de a le lega strîns de actualitate şi a le subordona practicii construirii socialismului, precum şi de a înlătura repetările şi paralelismele din programele diferitelor discipline. Profesorii, conferenţiarii şi asistenţii facultăţii noastre îşi încep munca hotărîţi să înarmeze studenţii cu deprinderea de a studia organizat şi de a-şi însuşi cu perseverenţă materialul ştiinţific.

Activitatea pentru înarmarea studenţilor cu temeinice cunoştinţe ştiinţifice va fi împletită cu munca de educare a acestora în spiritul dragostei pentru profesiunea aleasă, al devotamentului faţă de popor, faţă de scumpa noastră patrie.

Cu cît tinerii absolvenţi vor fi mai temeinic pregătiţi, mai bine înzestraţi cu cunoştinţe ştiinţifice, în stare să răspundă cu cinste problemelor pe care le ridică construirea bazei economice a socialismului, cu atît aportul adus de cadrele didactice la efortul comun al întregului popor va fi mai rodnic şi mai util.

O revedere plină de bucurie

SAMOIL BRAVER
prof. la şcoala medie de băieţi nr. 1, cu limba de predare maghiară din Cluj

In acest an şcolar voi fi diriginte la clasa a X-a „B". Plină de bucurie a fost revederea mea cu elevii. Ne cunoaştem de mult, de mult lucrăm împreună pentru succese în munca colectivului, pentru rezultate cît mai bune la învăţătură şi disciplină. Totuşi, elevii mei arată acum parcă altfel, mai chibzuiţi, mai gînditori. Nici nu e de mirare: ei intră acum în ultimul an al şcolii medii, la capătul căruia li se va pune o problemă mare şi însemnată, problema alegerii profesiunii, a alegerii drumului în viaţă.

Am reflectat mult, în timpul vacanţei de vară, la felul în care va trebui să-mi desfăşor în anul acesta activitatea de diriginte. Am recitit o serie de materiale sovietice referitoare la munca educativă, am urmărit presa de specialitate din ţara noastră, căutînd să-mi îmbogăţesc cunoştinţele cu privire la organizarea şi închegarea colectivului clasei, la prevenirea cazurilor de indisciplină etc.

Scopul principal al muncii mele ca diriginte în acest an şcolar va fi întărirea muncii de educare patriotică a elevilor. Îmi propun ca la sfîrşitul anului şcolar în clasa mea să nu existe nici un elev corijent sau repetent. In acest scop voi da o mare atenţie asigurării frecvenţei de sută la sută a elevilor, precum şi asigurării disciplinei lor. Ca şi în anii trecuţi, voi colabora îndeaproape cu profesorii care predau la clasa mea.

Incă de la începutul anului şcolar voi da toată atenţia orientării elevilor mei spre viitoarea lor profesiune, căutînd să-i fac să înţeleagă frumuseţea şi însemnătatea muncii direct productive. Chiar din primele săptămîni de şcoală voi organiza o consfătuire cu elevii mei şi cu părinţii acestora, punînd în discuţie problemele privitoare la alegerea profesiunii.

Toate acţiunile care vor fi organizate în acest an trebuie să contribuie la educarea elevilor în spiritul patriotismului şi al internaţionalismului proletar. Pentru a-i educa pe elevi în spiritul grijii pentru avutul obştesc, i-am antrenat în activitatea de gospodărire a clasei. In vara aceasta am organizat cu elevii o excursie în Munţii Bucegi, care i-a ajutat să cunoască frumuseţile patriei. In acest an voi face cu ei o excursie pe Dunăre, pînă la mare, pe care am programat-o încă din anul trecut.

Pentru ducerea la îndeplinire a tuturor sarcinilor care îmi stau în faţă mă voi sprijini în cea mai mare măsură pe organizaţia U.T.M. din şcoală. La rîndul meu, voi căuta să-i ajut pe utemişti să-şi desfăşoare cît mai bine activitatea, să-şi aducă la îndeplinire planul de muncă, să organizeze adunările etc., aşa încît şi în centrul activităţii lor să stea problema învăţăturii şi educaţiei. Ajutat de conducerea şcolii şi de colectivul didactic, de organizaţia U.T.M., de părinţii elevilor voi căuta să-mi duc cît mai bine la îndeplinire sarcinile care îmi stau în faţă.

Despre întărirea disciplinei conștiente în școală

(Extrase din raportul ținut de I. A. Kairov, ministrul Învățământului al R.S.F.S.R., la consfătuirea în legătură cu problemele învățământului public din R.S.F.S.R.)

În fața Statului Sovietic stau sarcini de importanță uriașă. Poporul sovietic, sub îndrumarea Partidului Comunist, desfășoară pe un front larg construcția comunismului în toate domeniile vieții: în domeniul industriei, al agriculturii, al științei și culturii, al artei și învățământului.

Școala sovietică este chemată să înarmeze tineretul și copiii sovietici cu înalte calități morale.

În trecutul nu prea îndepărtat, în fața școlii sovietice stătea sarcina realizării învățământului general obligatoriu de 4 și 7 ani. Congresul al XIX-lea al P.C.U.S. a pus sarcina trecerii la învățământul mediu general. Aceasta înseamnă că în prezent școala trebuie să dea absolvenți de 17 și 18 ani, sănătoși din punct de vedere fizic, cu o temeinică educație intelectuală și morală, gata să participe în mod activ la construirea comunismului în Uniunea Sovietică. Acești absolvenți vor trebui să-și însușească tehnica cea mai nouă în industrie și agricultură, să contribuie la dezvoltarea ei și s-o introducă în practică. Ei vor trebui să dea exemplu de înaltă productivitate a muncii, de entuziasm, de inițiativă creatoare, de atitudine plină de grijă față de proprietatea obștească, de disciplină conștientă. De aceea este limpede de ce crește în prezent atît de mult rolul școlii, de ce crește importanța ei în societate.

Să studiem mai aprofundat experiența școlilor și a cadrelor didactice fruntașe

În ultimii ani, organele învățământului public și școlile au acordat multă atenție educației unerei generații, problemelor disciplinei conștiente a elevilor.

Condițiile pentru realizarea disciplinei conștiente au fost cît se poate de favorabile. La aceasta au contribuit într-o mare măsură Hotărîrile Congresului al XIX-lea al P.C.U.S., care a pus ca sarcină principală în domeniul învățământului public intensificarea continuă a rolului social-educativ al școlii de cultură generală, legea privitoare la învățământul mixt al copiilor în școlile din marile orașe, Hotărîrile Congresului al XII-lea al Comsomolului cu privire la îmbunătățirea muncii organizațiilor de pionieri, Hotărîrea Consiliului Central al Sindicatelor din Uniunea Sovietică cu privire la acordarea unei mai mari atenții muncii de educare a copiilor din partea organelor sindicale.

S-ar putea cita numeroase fapte care confirmă cele expuse mai sus. Ca exemplu voi cita numai situația muncii educative și a disciplinei elevilor din școlile raionului Breitovsk, regiunea Iaroslav. În majoritatea școlilor din acest raion disciplina elevilor este bună. În anul școlar trecut, din școlile acestui raion n-a fost exclus nici un elev. 42 de profesori și învățători și zece școli din raion nu au nici un elev rămas în urmă.

Cum s-au obținut aceste succese? Secția de învățămînt a raionului Breitovsk (șeful secției tov. Kazanov) a desfășurat în decursul anului școlar trecut o muncă serioasă cu directorii de școli și cu pedagogii în privința îmbunătățirii activității educative în școli și în privința educării elevilor în spiritul disciplinei conștiente. Succesele obținute se datoresc atenției pe care o acordă comitetul raional de partid și comitetul executiv al sovietului de deputați ai oamenilor muncii din raionul Breitovsk învățământului public și îndeosebi problemelor educative.

O muncă susținută desfășoară școlile raionului în mijlocul părinților și al populației. Directorii școlilor și cadrele didactice țin adeseori referate pentru părinți și populație. O serie de comitete de părinți acordă ajutor concret școlii în întărirea disciplinei elevilor. Organizațiile de partid din colhozuri au organizat adunări deschise în scopul antrenării opiniei publice în munca de educare a copiilor în familie și în școală.

În școlile raionului s-a acordat o deosebită atenție întăririi rolului educativ al lecției. De asemenea, a fost acordată o mare atenție problemelor educației prin muncă a elevilor. Trebuie menționat că toate școlile din raion au parcele experimentale. Profesorii de biologie au urmărit să trezească interesul adînc al elevilor și dragostea lor pentru natură, pentru economia socialistă, să le formeze deprinderi practice de creștere și îngrijire a plantelor spre a obține recolte cît mai bogate.

În școlile raionului se acordă o mare atenție muncii în afara clasei și în afara școlii. În anul școlar trecut au fost cuprinși în diferite cercuri 86% din elevi. În majoritatea cercurilor munca a fost bine organizată și s-a desfășurat cît se poate de regulat.

Străduindu-se să îndeplinească hotărîrile Congresului al XII-lea al Comsomolului, organizațiile de pionieri din multe școli ale raionului Breitovsk, ajutate activ de directorii școlilor și de cadrele didactice, au îmbunătățit în mod simțitor activitatea; adunările detașamentelor și ale unităților au devenit interesante și pline de conținut; s-a intensificat influența educativă a organizației de pionieri asupra elevilor.

Școlarii comsomoliști participă activ la viața obștească a raionului și a colhozurilor. Ei sînt inițiatorii ajutorului dat colhozurilor la strîngerea recoltei, ai organizării echipelor de cultură a porumbului, inului și altor plante.

Asemenea raioane ca raionul Breitovsk există în fiecare republică autonomă, ținut și regiune a R.S.F.S.R. Putem menționa de asemenea o serie de secții de învățămînt regionale și orășenești care au o atitudine plină de răspundere față de problemele muncii educative. Ca exemplu putem cita secțiile de învățămînt regionale din Moscova, Gorki, Leningrad, secția de învățămînt a orașului Kuibișev etc.

Ce determină succesul școlilor care desfășoară o bună muncă educativă și au asigurat disciplina elevilor? În primul rînd faptul că educarea unei discipline conștiente în școală se realizează prin întregul sistem al muncii instructiv-educative și că ea este rezultatul unui sistem de măsuri bine gîndit și consecvent realizat. În al doilea rînd, faptul că se asigură rolul conducător al organizației de comsomol și al celei de pionieri în munca educativă. În al treilea rînd, faptul că se acordă un loc însemnat problemelor educației prin muncă. Munca în școală și în afara ei este folosită cu pricepere în scopuri instructive și educative. Putem cita multe școli care au excelente parcele de experiență, ateliere școlare, școli care au devenit pepiniere de creare a unor noi specii de plante. În al patrulea rînd, faptul că sînt folosite diferite forme de muncă obștească, activități în afara clasei și în afara școlii, care contribuie la sudarea colectivelor de elevi și la formarea opiniei publice în rîndurile elevilor. Ne putem mîndri cu numeroase școli și cu munca lor în colhozuri și sovhozuri pentru creșterea porumbului, strîngerea recoltei, creșterea animalelor, precum și cu munca în fabrici și uzine. În al cincilea rînd, faptul că directorii de școli acordă o mare atenție educării colectivelor de elevi și dau un ajutor important cadrelor didactice și diriginților în activitatea lor. În al șaselea rînd, faptul că se desfășoară o muncă intensă și multilaterală cu părinții.

Și însfîrșit, în al șaptelea rînd, participarea activă a opiniei publice largi sovietice la munca de educare a copiilor și tineretului.

Să nu tolerăm cazurile de indisciplină

În lumina sarcinilor care stau în prezent în fața școlii sovietice nu putem tolera sub nici un cuvînt indisciplina care se manifestă în unele din școlile republicii, îndeosebi în școlile dintr-o serie de orașe mari.

Este oare cazul să fim neliniștiți? Da, este. Și nu pentru că manifestările de indisciplină au devenit tipice pentru toate școlile, ci pentru că ele pot căpăta un caracter de masă dacă nu le vom observa și nu le vom înlătura la timp. Noi purtăm răspunderea în fața partidului, a guvernului, a poporului pentru fiecare copil, pentru fiecare tînăr care ne-a fost încredințat, pentru sănătatea lui fizică, pentru dezvoltarea lui intelectuală, pentru educația morală și conduita lui.

Să luăm ca exemplu cîteva școli din regiunea Kursk. Verificarea efectuată de Ministerul Învățămîntului în primăvara acestui an a arătat că într-o serie de școli din regiunea Kursk munca de întărire a disciplinei este slab organizată, iar într-o serie de școli este complect neglijată.

Cu toate acestea, nici secțiile de învățămînt raionale, nici cele orășenești, nici secția de învățămînt regională din Kursk nu au luat măsuri pentru înlăturarea insurilor semnalate și pentru îmbunătățirea organizării muncii educative în școli și în alte instituții pentru copii, ci s-au limitat numai la obișnuitele verificări și la întocmirea de rapoarte cu privire la situația muncii educative și a disciplinei elevilor.

O mare parte din răspunderea pentru situația nesatisfăcătoare a muncii educative și a disciplinei elevilor dintr-o serie de școli din Federația Rusă cade asupra Ministerului Învățămîntului al R.S.F.S.R. În ultimul timp, Ministerul Învățămîntului al R.S.F.S.R. a dat numeroase instrucțiuni privitoare la munca instructivă, dar în ceea ce privește problemele educative, începînd din anul 1952 nu s-au dat suficiente instrucțiuni. Ministerul n-a știut să mobilizeze în modul cuvenit școlile și organele învățămîntului public la îndeplinirea propriului său ordin privitor la întărirea disciplinei elevilor și nu manifestă suficientă exigență față de cadrele didactice, conducătorii de școli și șefii secțiilor de învățămînt în ceea ce privește îmbunătățirea muncii educative și ridicarea calității îndrumării acesteia.

Nici Ministerul Învățămîntului, nici Academia de științe pedagogice n-au organizat cum trebuie, pînă în prezent, studierea și introducerea în practica școlilor a celei mai bune experiențe de educare a elevilor, de întărire a disciplinei lor.

Disciplina este înainte de toate rezultatul educației

Situația nesatisfăcătoare dintr-o serie de școli în ceea ce privește disciplina elevilor trebuie calificată nu numai din punct de vedere pedagogic, ci și din punct de vedere politic. Din punct de vedere pedagogic — pentru că este o dovadă a unei slabe organizări a muncii educative, a formării personalității tînărului în creștere; din punct de vedere politic — pentru că devenind adult, pășind în viață, omul duce cu el în conștiință rămășițe care atrag după sine o productivitate scăzută a muncii... ruperea de colectiv, atitudinea apolitică și pasivitatea în viața obștească, lipsa de orientare ideologică.

De aceea, cea mai importantă și mai arzătoare sarcină care stă în prezent în fața cadrelor didactice, a conducătorilor de școli și a organelor învățămîntului public este îmbunătățirea radicală a organizării muncii educative și întărirea disciplinei elevilor.

Trebuie să ținem seama de faptul că disciplina conștientă a elevilor este rezultatul unei intense și sistematice munci educative, desfășurată de colectivul pedagogic în ansamblu și de fiecare pedagog în parte. Această educație trebuie să se realizeze, fără întrerupere, nu numai în timpul lecțiilor, în procesul predării materiilor de învățămînt, ci și cu prilejul organizării de către școală a oricărei măsuri de ordin instructiv-educativ.

De aceea trebuie lichidată practica dăunătoare de a judeca munca pedagogică a cadrelor didactice și a școlilor numai după nivelul la învățătură al elevilor. Conducătorii organelor de învățămînt, inspectorii, trebuie să aprecieze munca școlii, activitatea pedagogică a învățătorului și profesorului nu numai după procentajul „mediu" al succeselor la învățătură, ci după felul în care se realizează în școala respectivă educația colectivelor diferitelor clase și al școlii în întregul ei, după felul cum se realizează în practică noile programe, cum se desăvîrșește în practică trecerea la învățămîntul politehnic și la educația prin muncă a elevilor, cum se educă la elevi dragostea de muncă, care este rezultatul tuturor acestor măsuri în conduita și cunoștințele elevilor.

Figurile centrale în organizarea muncii educative în școală sînt directorul și profesorul. În școlile din R.S.F.S.R. lucrează aproximativ 820.000 de cadre didactice. În imensa lor majoritate aceștia sînt oameni pe deplin pregătiți, devotați profesiunii lor, iubindu-și cu înflăcărare munca.

Unii dintre pedagogi se eschivează însă de la activitatea educativă, văzîndu-și menirea numai în predarea lecțiilor. După părerea lor, educația elevilor este o obligație numai a dirigintelui clasei și a instructorului superior de pionieri.

Ministerul Învățămîntului al R.S.F.S.R. propune organelor învățămîntului public să îmbunătățească munca de ridicare a calificării cadrelor didactice, atrăgîndu-le cu acest prilej atenția asupra înarmării acestora cu cunoștințele și pricepe rile necesare în munca educativă, precum și asupra studierii mai aprofundate a celei mai bune experiențe a școlilor și a cadrelor didactice în ceea ce privește educația elevilor și asupra introducerii acestei experiențe în practica școlilor. În același timp, Ministerul Învățămîntului al R.S.F.S.R. a însărcinat Editura de Stat didactică și pedagogică să editeze într-un tiraj de masă o bibliotecă a pedagogului cu privire la problemele educative.

O deosebită atenție trebuie acordată realizării educației prin muncă și învățămîntului politehnic în școli.

Trebuie asigurată îndeplinirea necondiționată a instrucțiunilor Ministerului Învățămîntului privind trecerea la noul plan de învățămînt, la noile programe și manuale, deoarece aceasta nu este numai o sarcină de importanță instructivă, ci și o sarcină de importanță educativă. Trebuie asigurată, de asemenea, participarea școlarilor, în măsura în care le permit puterile, la diferite forme de muncă subordonată sarcinilor instructiv-educative ale școlii.

Totodată, fiecare școală trebuie să devină organizatorul timpului liber al elevilor atît în școală cît și în afara ei. Pedagogul, înainte de toate, este educatorul elevilor; el trebuie să fie mai aproape de copii, să cunoască mai mult și mai bine viața lor, să dirijeze interesele lor pe un făgaș sănătos, să le formeze caracterul, să facă din ei oameni culți, disciplinați și cu dragoste de muncă.

În același timp, trebuie ridicată autoritatea școlii, a directorului și pedagogului.

Unii tovarăși sînt de părere că în educația copiilor nu trebuie să se recurgă la pedepse, alții consideră pedeapsa aproape unica măsură de educație. Dacă vom privi educarea disciplinei drept un proces de formare a caracterului, atunci va deveni absolut evident că a recurge numai la pedeapsă sau numai la recompensă nu este posibil. Totodată, trebuie să spunem deschis că fără pedeapsă nu se poate face educație.

Nu au dreptate cei ce spun că școlii și pedagogului nu li s-a dat dreptul la astfel de măsuri. Partidul și guvernul au înarmat școala și pe pedagog cu drepturi mari, dar noi adeseori nu știm să folosim în mod just aceste drepturi de care dispunem.

Cum s-au folosit școlile noastre și organele învățămîntului public de dreptul de a exclude elevii pentru acte grave de indisciplină? Trebuie să spunem deschis că, într-o serie de cazuri, organele de învățămînt îi repun fără niciun temei în drepturi pe elevii propuși de școală pentru eliminare sau, în majoritatea cazurilor, îi transferă la alte școli, unde ei se comportă și mai prost.

Ministerul Învățămîntului al R.S.F.S.R. cere organelor învățămîntului public să înceteze această practică și mai ales în cazul de eroare să anuleze hotărîrile consiliului pedagogic.

În regulamentul asupra examenelor pentru diploma de maturitate aprobat de Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. se arată că diploma de maturitate se eliberează elevilor care au la toate obiectele cel puțin nota „3", iar la purtare nota „5". Dar ce se întîmplă uneori în realitate? De fapt, elevul se poartă rău în decurs de mai mulți ani și are în fiecare pătrar o notă scăzută la purtare, iar în clasa a X-a i se dă nota anuală „5" și i se eliberează diploma de maturitate în ciuda regulilor în vigoare.

Directorii de școli trebuie preveniți că în asemenea cazuri Ministerul Învățămîntului îi va trage la o severă răspundere, inclusiv pînă la îndepărtarea din serviciu.

Mai multă atenție organizațiilor de comsomol și pionieri

Unii conducători de școli și pedagogi nu acordă atenția cuvenită organizării colectivului de elevi, nu se sprijină suficient în munca lor educativă pe organizațiile de comsomol și de pionieri.

Organele comsomolului din școală, la rîndul lor, nu acordă întotdeauna suficientă atenție problemelor disciplinei, iar unele din ele se dizolvă în masa generală a elevilor și nu constituie un nucleu de conducere al organizațiilor de elevi. Datoria directorului și a întregului colectiv pedagogic constă în a ajuta în mod activ organizațiile de comsomol și de pionieri din școală să-și îmbunătățească activitatea, socotind această problemă drept una dintre cele mai importante sarcini ale luptei pentru educarea disciplinei conștiente la elevi.

În Uniunea Sovietică au fost create familii puternice, bine sudate, în care se acordă multă atenție educației copiilor. În aceste familii se creează tradiții familiare sănătoase, cresc oameni de nădejde, muncitori ai Țării Sovietice. Experiența educației în aceste familii poate servi drept model. Totuși, mai există părinți care își răsfață prea mult copiii, cultivîndu-le uneori, în felul acesta, o atitudine de dispreț față de muncă, de școală, de pedagog.

Ministerul Învățămîntului a atras în tot deauna atenția conducătorilor de școli și a pedagogilor asupra necesității de a se stabili o legătură cît mai strînsă între școală și familie, deoarece numai o asemenea legătură, după cum ne învață practica, poate asigura o justă organizare a vieții copiilor, îndeplinirea de către aceștia a temelor date pentru acasă, folosirea chibzuită a timpului liber.

Trebuie sporită simțitor răspunderea părinților pentru educația copiilor, asigurîndu-se caracterul unitar al influențării educative asupra lor din partea școlii și a familiei.

Întreaga legislație sovietică, codul penal, codul familiei, legea privitoare la tutelă, precum și dispozițiile speciale cu privire la lupta împotriva lipsei de supraveghere a copiilor și o serie de alte hotărîri cu privire la copii rezolvă această problemă în interesul copiilor, obligîndu-i pe părinți, chiar pe cei care au renunțat la copiii lor, să-i susțină din punct de vedere material.

Este de asemenea absolut necesar ca organele sindicale, organizațiile de comsomol să se intereseze mai îndeaproape de problemele vieții de toate zilele a membrilor lor și să ia măsuri împotriva acelora care nu au o comportare demnă și nu se preocupă de educația copiilor lor.

În această privință face și ar putea face și mai mult presa centrală și locală.

O sarcină a întregii opinii publice sovietice

Una dintre cauzele comportării nesatisfăcătoare a unor elevi în școală, în familie și în localurile publice este faptul că sindicatele, comsomolul și întreaga noastră opinie publică au slăbit într-o serie de cazuri lupta împotriva lipsei de supraveghere a copiilor, nu iau măsurile necesare de organizare a copiilor în afara școlii, astfel încît aceștia să-și petreacă timpul liber într-un mod cît mai civilizat.

Se știe că în familie, pe stradă și în localurile publice copiii și adolescenții vin în contact cu oameni maturi pe care, uneori îi imită inconștient, iar apoi aceste acte devin pentru ei obișnuite. La drept vorbind, în aceasta nu este nimic rău. Răul constă în faptul că unii oameni maturi nu pot servi, într-o serie de cazuri, drept exemplu bun pentru copii.

Organele învățămîntului public trebuie să depună toate eforturile pentru a obține ca organele sindicale să ducă la îndeplinire hotărîrea Consiliului Central al Sindicatelor din Uniunea Sovietică privitoare la munca cu copiii, antrenîndu-le mai larg în sprijinul școlii și al altor instituții de copii, în desfășurarea muncii educative.

Trebuie dezvoltat și întărit prin toate mijloacele frontul unic al cetățenilor adulți pentru educarea tinerei generații, trebuie lărgită și perfecționată educația pedagogică a poporului, apelîndu-se mai mult la ajutorul comitetelor executive ale sovietelor de deputați ai oamenilor muncii.

Organele învățămîntului public trebuie să pună în mod sistematic în fața comitetelor executive locale ale sovietelor de deputați problema ducerii la îndeplinire a hotărîrilor obligatorii privitoare la comportarea copiilor și adolescenților în localurile publice și să ceară tragerea la răspundere a părinților în cazul nerespectării obligațiilor cu privire la copii, precum și la adulți în cazul cînd aceștia săvîrșesc acte antisociale.

La rezolvarea problemelor educației copiilor și tineretului trebuie antrenată mai larg știința pedagogică — institutele Academiei de științe pedagogice a R.S.F.S.R. și institutele pedagogice — organizîndu-se studierea și generalizarea celei mai bune experiențe a școlilor și cadrelor didactice și introducîndu-se în mod activ și creator această experiență în toate școlile republicii; trebuie organizată pe o scară mai largă studierea experienței străine, mai ales a celei din țările de democrație populară.

Prin urmare, sarcina noastră constă în faptul de a mobiliza toate forțele pentru îmbunătățirea educației tineretului în lumina noilor sarcini ale construirii comunismului în Uniunea Sovietică.

Anul școlar 1955-56 trebuie să se desfășoare sub semnul ridicării prin toate mijloacele a răspunderii cadrelor didactice, a conducătorilor de școli și a organelor învățămîntului față de rezultatele muncii pedagogice. Sîntem obligați să creăm în noul an școlar toate condițiile pentru a-i înconjura pe copii, pe adolescenți și întreg tineretul cu o atenție neslăbită, de a instrui și a educa oameni conștienți și patrioți înflăcărați ai patriei socialiste.

Cum se elaborează planurile de învățămînt și programele pentru școlile sovietice de cultură generală

Prof. Ghizela Florescu

Toți cei care vizitează marea Uniune Sovietică rămîn deosebit de impresionați de înaltul nivel de cultură al oamenilor sovietici. Cu atît mai mult ne-a impresionat acest fapt pe noi, slujitori ai școlii, care am vizitat Uniunea Sovietică tocmai pentru a ne însuși vasta experiență a pedagogiei și a școlii sovietice, pentru a învăța din marile realizări ale acestora.

Nivelul de cultură al poporului sovietic continuă să crească uimitor de repede: în viitorul foarte apropiat, în anii celui de al șaselea plan cincinal, toți tinerii care își vor începe munca în industrie sau în agricultură vor fi absolvenți a cel puțin 10 clase. Se pun deci în chip nou problemele privitoare la locul școlii în sistemul general de cultură al societății, la raportul dintre școala de cultură generală și școlile profesionale și tehnice, la rolul și locul școlii de cultură generală în economia națională. Se conturează în chip nou și misiunea social-educativă a acestei școli: aceea de a face din toți oamenii sovietici oameni culți și instruiți, de a introduce în învățămînt munca într-o măsură mult mai mare decît pînă acum, de a ridica nivelul muncitorilor la nivelul inginerilor, al tehnicienilor. Se studiază și se pregătesc condițiile pentru generalizarea învățămîntului obligatoriu de 10 ani și pentru introducerea învățămîntului politehnic, sarcini puse în fața școlii de cel de al XIX-lea Congres al P.C.U.S.

Ministerul Învățămîntului din R.S.F.S.R. activează sistematic pentru a duce la bun sfîrșit sarcina sa de mare importanță: legarea strînsă a școlii cu viața. S-a lucrat și se lucrează la revizuirea planului de învățămînt, a programelor și a manualelor pentru școala de cultură generală — muncă grea și de răspundere, în care sînt antrenate toate forțele pedagogiei și practicii pedagogice sovietice.

Întrucît vechile planuri și programe ale școlii sovietice au fost valabile 20 de ani, iar cele noi sînt proiectate pentru a fi valabile 40 de ani de aci înainte, mai sînt încă în curs lucrări pentru soluționarea problemelor de bază, principiale, privind fundamentarea științifică a planurilor și programelor de învățămînt, precizarea conținutului învățămîntului pe grupe de obiecte, pe obiecte etc. Se urmărește, de exemplu, să se stabilească întrucît trebuie restructurat studiul matematicii, chimiei, științelor naturale etc., pentru a corespunde locului și rolului actual al școlii de cultură generală; întrucît sînt permate o parte din problemele cuprinse în actuala programă de matematică și care sînt problemele care ar trebui puse în locul lor, așa încît în manuale să se oglindească principiile care stau la baza științei și tehnicii moderne. Se studiază dacă este potrivit ca cursul de chimie din școlile de 10 ani să aibă o structură asemănătoare cursului predat în universități — față de care are doar un volum mai restrîns și este mai simplificat — sau este mai nimerit să se predea un curs practic elementar de chimie, special pentru școlile de cultură generală: întrucît științele naturale trebuie privite ca patru părți distincte (botanică, zoologie, anatomie și fiziologie, bazele darvinismului) sau ca un curs complect, unitar de științe naturale. Pe de altă parte, se urmărește să se pună la baza învățămîntului politehnic cunoașterea de către elevi a principiilor esențiale ale proceselor producției mecanice, chimice, energetice, agricole și a aplicării acestor principii în industrie și în agricultură, precum și înarmarea elevilor cu deprinderi și priceperi de muncă practică, de mînuire a diferitelor unelte și mașini. Pentru aceasta au fost introduse în planul de învățămînt obiecte noi, ca lucrul manual și activitățile practice; s-au prevăzut cîte 6 zile anual, la fiecare clasă, pentru excursii în întreprinderi, în S.M.T.-uri și colhozuri.

În noul plan de învățămînt există o serie de schimbări în ceea ce privește locul obiectelor de studiu și desfășurarea materiei pe clase. Astfel, de exemplu, psihologia este trecută de la clasa a IX-a la clasa a X-a, pentru a fi mai ușor accesibilă elevilor cunoașterea proceselor psihice. Logica va fi scoasă din plan, iar unele probleme de logică vor fi introduse în anumite capitole din psihologie (scoaterea logicii este propusă pentru evitarea supraîncărcării elevilor cu un număr prea mare de discipline, cu o cantitate prea mare de material).

În legătură cu principiul predării liniare sau concentrice — problemă determinată de structura învățămîntului și de vîrsta elevilor — s-a arătat că, în stadiul actual de trecere a școlii sovietice la învățămîntul general obligatoriu de 10 ani, vor rămîne mai puține elemente de concentrism decît în prezent, și anume cele impuse de nivelul de înțelegere al elevilor la diferite vîrste. Astfel, în condițiile învățămîntului obligatoriu de 7 ani, simțindu-se necesitatea de a da absolvenților de 7 clase un sistem închegat de cunoștințe, se preda, de pildă, în clasa a VII-a, la fizică, electricitatea, care era reluată apoi și în clasa a IX-a. Pentru aceleași motive se preda constituția în clasa a VII-a. În noul plan — în condițiile obligativității învățămîntului de 10 ani, constituția va fi trecută la clasa a X-a, iar la fizică, în clasa a VII-a, se va putea realiza o descărcare a programei de unele cunoștințe care vor fi predate numai în clasa a IX-a.

Planurile de învățămînt sînt elaborate cu o deosebită grijă. În lumina principiilor stabilite pe baza discuțiilor purtate la Academia de științe pedagogice a R.S.F.S.R., și a propunerilor consiliului metodico-didactic din Ministerul Învățămîntului al R.S.F.S.R. metodiștii pentru problemele generale de la serviciul didactic-metodic din Direcția generală Școli a Ministerului după ce au discutat în prealabil cu specialiștii pe diferite obiecte, elaborează, împreună cu un reprezentant al Academiei de științe pedagogice, prima formă a planului de învățămînt, care este apoi studiat de consiliul Institutului metodelor de predare al Academiei de științe pedagogice, de Prezidiul Academiei precum și în cadrul Direcției generale Școli. Planul este discutat apoi de comisia unică pentru programe a Ministerului Învățămîntului (compusă din directorul Institutului de metodica predării, directorul Direcției generale Școli și șeful serviciului didactic-metodic al acestei direcții, și condusă de primul locțiitor al ministrului Învățămîntului). Îmbunătățit la propunerile tuturor acestor organe, planul este supus apoi unei discuții largi a cadrelor didactice, acestea colaborînd astfel strîns cu organele centrale ale Ministerului Învățămîntului la așezarea pe noi baze solide a școlii sovietice de masă.

Propunerile cadrelor didactice sînt cercetate cu cea mai mare grijă și atenție și introduse în planul de învățămînt, care — în ultima formă — este înaintat spre aprobare Colegiului Ministerului Învățămîntului.

Școlile din republicile autonome din cadrul R.S.F.S.R. au planuri proprii de învățămînt, elaborate tot de Direcția generală Școli a Ministerului Învățămîntului al R.S.F.S.R., pe baza planului destinat școlilor ruse și a condițiilor proprii fiecăreia din republicile respective.

Principiul de muncă în legătură cu elaborarea planurilor, programelor și manualelor școlare este cel consecutiv: după elaborarea planurilor se întocmesc programele, pe baza cărora se alcătuiesc manualele.

Potrivit noului plan de învățămînt, s-a trecut la revizuirea și la elaborarea programelor pentru școala de 10 ani, urmărindu-se legarea cît mai strînsă a predării noțiunilor științifice de aplicarea lor în diferite domenii de activitate. Astfel, la lecțiile de fizică, în cadrul studierii capitolului privitor la electricitate, elevii vor învăța larga folosire a acesteia în industrie și în agricultura mecanizată; în legătură cu capitolul privitor la căldură vor învăța mașinile bazate pe folosirea energiei calorice; la lecțiile de chimie vor cunoaște procesele industriei chimice; la lecțiile de biologie vor studia folosirea acesteia în agricultură; la matematică se va mări numărul problemelor referitoare la aplicarea matematicilor în producție; la lecțiile de desen elevii vor primi suficiente cunoștințe pentru a descifra desenul industrial.

De elaborarea programelor răspund metodiștii din serviciul didactico-metodic din Ministerul Învățămîntului. Aceștia colaborează cu lucrătorii Institutului metodelor de predare al Academiei de științe pedagogice și cu un mare număr de învățători și profesori. Participarea acestora din urmă la elaborarea programelor este, ca și la munca de elaborare a planurilor de învățămînt, deosebit de importantă. Comisiile care elaborează programele de învățămînt sînt conduse de cei mai buni oameni de știință. Așa, de exemplu, comisia pentru elaborarea programei de limba rusă, compusă din 30 de tovarăși, a fost condusă de academicianul Vinogradov.

Proiectul de programă, întocmit de comisia de specialiști, este apoi discutat — pe baza studierii lui prealabile — de comisia unică pentru programe a Ministerului Învățămîntului, condusă de primul locțiitor al ministrului. Cu observațiile făcute de comisie, programa este trimisă spre definitivare Institutului metodelor de predare al Academiei de științe pedagogice, după care este dată spre cercetare Consiliului metodico-didactic, organul consultativ al Ministerului Învățămîntului.

După ce a fost îmbunătățită și pe baza avizului Consiliului metodico-didactic, programa este tipărită într-un tiraj redus și trimisă la Institutele de perfecționare a cadrelor didactice, la cabinetele pedagogice raionale și în școli, pentru a fi supusă discuțiilor.

Există și programe ale căror proiecte se dau într-un număr de școli spre experimentare, timp de un an (ca și o parte din manualele școlare). De pildă, a fost experimentat în școli proiectul programei de activități practice în clasele VIII—X.

Pe baza observațiilor și propunerilor terenului, programa este din nou revăzută la Institutul metodelor de predare al Academiei de științe pedagogice, discutată la Consiliul metodico-didactic și trimisă Direcției generale Școli, care o supune aprobării Colegiului Ministerului Învățămîntului.

Programele noi vor fi introduse treptat — pînă în anul școlar 1957—1958, la toate clasele și la toate obiectele.

Un amănunt interesant în legătură cu linia pe care merge Ministerul Învățămîntului din R.S.F.S.R., cu scopul de a da îmbold inițiativei creatoare a organelor în subordine și de a le spori răspunderea: se lasă în seama cadrelor didactice repartizarea în amănunt, pe ore, a materialului prevăzut în programă.

După cum se poate observa și din aceste scurte relatări, sistemul de muncă al Ministerului Învățămîntului al R.S.F.S.R. se caracterizează prin atragerea și folosirea sistematică a maselor de învățători și profesori din școlile de 10 ani la elaborarea, discutarea și experimentarea documentelor de bază destinate reglementării și îndrumării activității de instruire și de educare a elevilor.

Unul dintre organele importante prin care se realizează strînsa legătură a Ministerului Învățămîntului cu masele, cu cadrele didactice fruntașe este și Consiliul metodico-didactic, organ consultativ superior, științific al Ministerului Învățămîntului. Acest Consiliu dezbate și prezintă concluzii asupra tuturor documentelor și materialelor mai importante elaborate de organele centrale ale ministerului și destinate școlilor de cultură generală, caselor de copii, instituțiilor preșcolare (planuri de învățămînt, programe, manuale, îndrumări metodice, material didactic, scenarii de filme, proiecte-tip de clădiri etc.). Consiliul metodico-didactic are 75 de membri (pe lîngă care mai folosește, în colectivele lărgite, încă 250) aleși dintre activiștii de seamă pe tărîm științific, specialiști de înaltă calificare, activiști în problemele învățămîntului public și cele mai bune cadre didactice. Membrii Consiliului metodico-didactic activează în 13 secții, în cadrul cărora funcționează unele subsecții și comisii. Sînt secții pentru diferitele discipline, pentru învățămîntul elementar, pentru activitatea artistică, igiena școlară, defectologie. Președintele Consiliului este ministrul Învățămîntului. Prin rețeaua largă a membrilor și colaboratorilor Consiliului metodico-didactic, Ministerul Învățămîntului păstrează un contact permanent cu oamenii școlii, verifică justețea măsurilor luate, asigură calitatea și eficiența materialelor menite să ajute școala de masă în îndeplinirea misiunii sale.

Multe am avut de învățat din munca de adîncime, sistematic organizată, a organelor Ministerului Învățămîntului din R.S.F.S.R. și desfășurată în cea mai strînsă colaborare cu numeroși învățători și profesori fruntași. Această muncă răspunde cerințelor impuse școlii de cultură generală de etapa nouă, superioară, a dezvoltării societății sovietice.

Experiența rodnică a școlii sovietice, folosită în mod creator în condițiile țării noastre, va contribui la îmbunătățirea organizării și desfășurării activității școlii de cultură generală din R.P.R.

Învățăminte ale consfătuirilor raionale ale cadrelor didactice

Cîteva probleme ale muncii educative

Așa cum a arătat consfătuirea cadrelor didactice, în anul școlar trecut s-au obținut în școlile din raionul Vaslui unele succese pe frontul înarmării elevilor cu cunoștințe temeinice și durabile. Organizînd cu pricepere lecțiile, multe cadre didactice au înlăturat cu totul rămînerea în urmă la învățătură a elevilor. Astfel de succese au obținut, de pildă, tovarășa Ecaterina Velea, învățătoare la școala de 7 ani din satul Corni Albești, tovarășul Constantin Spiridon, profesor la școala de 7 ani din satul Brodoc și numeroși alți pedagogi.

Consfătuirea a arătat, în același timp, că odată cu ridicarea nivelului instruirii elevilor s-au obținut succese importante și în munca educativă.

Cadrele didactice din raionul Vaslui au început să privească mai serios lecția ca un mijloc esențial nu numai pentru înarmarea elevilor cu cunoștințe, dar și pentru educarea acestora. Educarea elevilor în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar a stat în centrul preocupărilor multor cadre didactice. Astfel, tovarășul Gh. Balica, de la școala de 7 ani din comuna Delești, s-a străduit permanent să dezvolte dragostea de patrie a elevilor în cadrul predării lecțiilor de istorie sau geografie. Profesorul Ștefan Chesim, de la școala medie de băieți din orașul Vaslui, a folosit excursiile geografice ca mijloc important de educație patriotică a tineretului.

Activitatea elevilor în cercuri s-a îmbunătățit mult, a devenit mai vie, mai interesantă, contribuind mult la dezvoltarea dragostei și interesului elevilor pentru învățătură. Astfel, cercul de matematică și fizică de la școala medie de băieți din orașul Vaslui a obținut realizări importante, care au făcut ca numeroși elevi ai școlii să aibă rezultate bune la Olimpiada tinerilor matematicieni și fizicieni.

In multe școli din raionul Vaslui s-a socotit, în mod just, că educația prin muncă a elevilor constituie un puternic mijloc educativ. Datorită acestui lucru s-a îmbunătățit în mod simțitor munca elevilor pe parcelele experimentale. Amintim în mod special activitatea interesantă desfășurată în această privință la școala de 7 ani din Solești.

Participarea activă a elevilor la acțiunile obștești a avut, de asemenea, rezultate pozitive în munca educativă. Numeroși elevi au dat ajutor efectiv la strîngerea recoltei în gospodăriile agricole colective din raion. Astfel, cadrele didactice și elevii școlii de 7 ani din Albești au ajutat la salvarea recoltei de pe 3 hectare amenințate de inundații.

Numeroși diriginți au căutat metode variate pentru îmbunătățirea activității educative. Problema colectivului de elevi ca mijloc și rezultat al educației a preocupat pe mulți diriginți din școlile raionului Vaslui. Astfel, tovarășa Larisa Artene, dirigintă la școala de 7 ani nr. 4 din orașul Vaslui, s-a străduit să închege un colectiv sănătos de elevi. Felul cum își iau notițe elevii, lectura lor în afara clasei, comportarea lor acasă sau pe stradă — au stat mereu în atenția dirigintei, în vederea cunoașterii elevilor și îndrumării lor temeinice.

In anul școlar trecut, diriginții și cadrele didactice din multe școli au depus eforturi mai mari în vederea îmbunătățirii muncii cu părinții. Mulți dintre ei au obținut succese importante în acest domeniu. Profesorul de limba rusă Vasile Boclincă, de la școala medie de fete din Vaslui, a știut, de pildă, să folosească cu rezultate bune ajutorul familiei în vederea îmbunătățirii activității de instruire și educare a elevilor. O contribuție deosebit de însemnată la obținerea unor rezultate pozitive în munca educativă au adus-o organizațiile U.T.M. și de pionieri. Adunările organizațiilor de pionieri au devenit mai vii, mai adecvate vîrstei elevilor, mai interesante. Astfel, la unitatea nr. 3 de la școala medie de băieți din Vaslui s-a ținut o adunare cu tema „Moș Virgulă", adunare care a urmărit să îmbunătățească exprimarea în scris a elevilor. „Moș Virgulă", un utemist din clasa a X-a, a prezentat, sub o formă umoristică, în versuri, diferitele greșeli din lucrările scrise ale elevilor. Rezultatul a fost că mulți din elevii criticați sub această formă hazlie s-au străduit, după aceea, să-și înlăture lipsurile semnalate.

In cadrul multor organizații de pionieri și U.T.M. s-au căutat forme de muncă noi, astfel încît activitatea acestora să devină cît mai atractivă și mai interesantă. Datorită acestui fapt, influența organizațiilor U.T.M. și de pionieri asupra elevilor a crescut mult.

Referatele și discuțiile din ședința plenară și din ședințele pe secții ale consfătuirii cadrelor didactice din raionul Vaslui au scos însă la iveală și unele aspecte negative, care fac ca munca educativă din școli să aibă încă destule lipsuri.

Există încă unele cadre didactice care n-au înțeles pînă acum că munca educativă, lupta pentru asigurarea unei discipline conștiente a elevilor sînt rezultatul întregii activități instructiv-educative desfășurate de școală, de familie, de organizațiile de copii și tineret, de întreaga opinie publică. Ei consideră, de aceea, în mod neiust că munca educativă este numai sarcina directorului, a dirigintelui și a instructorului de pionieri. Mai sînt, din păcate, profesori care cred: „Mi-am îndeplinit conștiincios datoria, deoarece am izbutit ca elevii mei să-și însușească temeinic volumul de cunoștințe prevăzut de programă". Ei uită că sarcina învățătorului și a profesorului nu se poate limita numai la înarmarea cu cunoștințe a elevilor, ci că aceștia trebuie să urmărească prin întreaga lor activitate și înarmarea elevilor cu înalte trăsături morale, făurirea unui om nou, viitorul cetățean activ și conștient al patriei noastre care construiește socialismul.

In unele școli din raionul Vaslui mai sînt cadre didactice cu o slabă pregătire profesională, ca de pildă tovarășii Ștefan Artenie, de la școala de 7 ani din satul Muntenii de Sus sau Elena Buga, de la școala de 7 ani nr. 3 din Vaslui, care nu izbutesc din această cauză să aibă autoritatea necesară față de elevi, să-i instruiască și să-i educe cu succes. Mai sînt, de asemenea, cadre didactice care, spre rușinea lor, mai folosesc încă mijloace barbare de „disciplinare" a elevilor, ca de pildă Mica Ciureanu de la școala de 7 ani din Mînjești, căreia a trebuit să i se aplice sancțiuni.

Mai sînt unii învățători și profesori care desconsideră ajutorul organizației de pionieri sau al familiei în munca educativă. Așa stau lucrurile, de pildă, la școala de 7 ani din satul Osăști.

Nu în toate școlile din raion s-a înțeles că pentru asigurarea succesului în munca instructiv-educativă este necesar să existe un colectiv pedagogic unit, față de care elevul să aibă respect și încredere. Cum ar putea să aibă, de pildă, rezultate bune munca instructiv-educativă la școala de 7 ani din satul Valea Rea, unde dezbinarea cadrelor didactice este un fapt notoriu printre elevi și părinți?

Unele acte de indisciplină ale elevilor, ruptura care mai există la unii elevi între vorbă și faptă sînt, desigur, consecințe ale deficiențelor semnalate.

Consfătuirea a arătat că lipsurile în munca educativă trebuie să fie grabnic lichidate. Chiar de la începutul noului an școlar este necesar să se ia măsuri în acest sens.

In concluziile consfătuirii și în rezoluție s-au propus unele măsuri juste cu privire la îmbunătățirea muncii educative. Ar trebui însă să se examineze mai adînc activitatea fiecărei școli, pentru ca aceste măsuri să fie complectate în lumina condițiilor concrete. Și apoi, cu eforturi sporite, trebuie să se realizeze aevea cele hotărîte la consfătuire. In felul acesta, fără îndoială că la viitoarea consfătuire raională a cadrelor didactice realizările în domeniul muncii educative ale școlilor din raionul Vaslui vor fi și mai mari.

I. CREMER

Munca depusă pe parcelele experimentale școlare de către elevi, îndrumați de profesorii de științe naturale, a continuat în multe școli și în timpul vacanței de vară cu aceeași însuflețire ca și în timpul anului școlar.

Rezultatele acestei munci au fost oglindite pe larg în expozițiile organizate cu prilejul recentelor consfătuiri raionale ale cadrelor didactice.

Expoziția deschisă din inițiativa secției de învățămînt a raionului Slobozia a scos în relief rezultatele muncii școlilor din acest raion.

In clișeu: o sală a expoziției.

Din experiența activității învățătorilor

Cu prilejul consfătuirii cadrelor didactice din orașul Craiova, în secțiile claselor I-IV învățătorii au analizat cu multă seriozitate munca desfășurată în anul școlar trecut, pentru ca pe baza concluziilor trase să poată lua măsuri în vederea îmbunătățirii activității lor în școală și în afara școlii.

Intrucît în orașul Craiova încă se mai găsesc școli care nu și-au putut îndeplini planul de școlarizare, cadrele didactice au dezbătut pe larg această problemă, comunicînd metodele folosite cu succes pentru atragerea la școală a tuturor elevilor și pentru obținerea unei frecvențe mai regulate.

In cadrul consfătuirii s-a popularizat experiența unor învățători ca tov. S. Gogulescu și I. Iluță, care au lucrat la clasa I-a și care au organizat efectuarea temelor de către elevi în școală sub supravegherea lor. De asemenea, s-au arătat metodele folosite pentru realizarea disciplinei conștiente a elevilor, subliniindu-se ajutorul însemnat pe care l-au dat organizațiile de pionieri la rezolvarea acestei probleme și importanța legăturii cu familia în formarea deprinderilor de disciplină conștientă, ordine și curățenie ale elevilor. S-a arătat, de exemplu, că toate cadrele didactice care au predat la clasa I-a au prelucrat cu elevii regulile de purtare și au împărțit clasele în grupe cărora le-au dat responsabilități precise, urmărind îndeaproape îndeplinirea acestora. De asemenea, învățători ca tov. F. Popescu au deprins pe elevi să păstreze ordinea și curățenia și să respecte bunurile școlii.

Preocupați în egală măsură de înarmarea elevilor cu cunoștințe temeinice, învățătorii care predau la clasele I-IV au arătat metodele datorită cărora au obținut rezultate bune la învățătură, pentru ca pe baza acestui schimb de experiență să-și poată îmbunătăți cu toții munca de predare. Ei au pus un accent deosebit pe problemele legării cunoștințelor teoretice de viață prin efectuarea lucrărilor practice. Astfel, a fost popularizată experiența obținută în unele școli în ceea ce privește organizarea lucrărilor la colțul naturii vii și pe parcela școlară în legătură cu lecțiile de citire cu conținut practic științific. Tov. Pădureanu, Popescu și Terebentia au urmărit cu elevii clasei I-a încolțirea și dezvoltarea plantelor; elevii clasei a II-a de la școala mixtă de 7 ani nr. 9 au lucrat pe parcela școlară, formîndu-și deprinderi de mînuire a uneltelor agricole și de cultivare a cartofilor, a plantelor leguminoase și a căpșunilor.

De asemenea, în clasele a III-a de la școlile de 7 ani nr. 9 mixtă, nr. 12 mixtă, nr. 2 de fete și de la școala medie nr. 2 de fete, temele: „Semănatul și încolțitul semințelor", „Cunoașterea uneltelor agricole", „Pregătirea terenului pentru cultură", „Cultivarea cartofilor" etc. au fost predate nu numai teoretic, ci și practic, elevii făcînd observații directe pe care și le-au consemnat în carnetele lor. In mod asemănător au lucrat și elevii claselor a IV-a de la aceste școli, care au făcut răsadnițe calde și reci și au lucrat pe lotul școlar.

In cadrul discuțiilor s-a subliniat faptul că prin introducerea orelor de lucru manual și lucrări practice pe lotul școlar cadrele didactice vor putea desfășura mai organizat munca de legare a cunoștințelor teoretice de practică.

O problemă care a format obiectul unor discuții vii atît în ședința plenară cît și în secțiile claselor I—IV-a a fost aceea a formării deprinderilor de citire curentă și expresivă, de exprimare corectă și coerentă atît oral cît și în scris, precum și de scriere frumoasă și corectă din punct de vedere ortografic. Astfel, s-a arătat că, folosind just metoda fonetică analitico-sintetică la predarea abecedarului și deprinzînd pe copii să țină seama că cea mai mică unitate de citire este silaba, elevii clasei I-a învață să citească corect și conștient încă în prima jumătate a anului școlar.

In anii următori, prin folosirea diverselor procedee metodice, cum ar fi citirea selectivă și citirea pe roluri, elevii dobîndesc deprinderi de citire curentă și expresivă. Astfel, tov. Dumitru Ilie, care a lucrat în anul trecut în clasa a II-a, a arătat importanța educativă a citirii pe roluri, procedeu care îi atrage pe copii și-i face să citească cu plăcere.

In ceea ce privește formarea deprinderilor de vorbire corectă și coerentă, s-a arătat că este necesar ca elevii să fie lăsați să vorbească liber, subliniindu-se cît este de greșit ca elevul să răspundă numai cu ajutorul întrebărilor puse de către învățător. Aceste răspunsuri trebuie să fie corectate la timp, pentru a nu crea la copii deprinderi de exprimare greșită din punct de vedere gramatical și lexical. Tovarășa A. Dariu, care a predat la clasa I-a, a recomandat să se facă încă din această clasă exerciții de expunere liberă, chiar și în scris. Tovarășa a arătat că în acest mod a obținut rezultate bune în munca de înarmare a elevilor cu deprinderi de exprimare corectă.

Pentru formarea deprinderilor de scriere ortografică și de folosire justă a semnelor de punctuație s-a arătat că este necesar să se facă dictări cît de dese (cu condiția să fie corectate imediat), încă din perioada predării abecedarului.

Lupta pentru o scriere ortografică se impune, deoarece s-a observat că, mai ales în clasele mari, elevii au o scriere defectuoasă. Ca urmare, formarea deprinderilor de scriere ortografică a fost trecută și în proiectul de rezoluție al consfătuirii.

In ceea ce privește formarea deprinderilor de scriere frumoasă s-a arătat că acest lucru se poate dobîndi cu succes prin folosirea caietelor cu liniatură specială.

Noul abecedar care se va folosi în școli începînd din acest an va contribui mult la îmbunătățirea muncii învățătorilor în ceea ce privește înarmarea elevilor cu deprinderi temeinice de citire și scriere.

Pe lîngă alte probleme care s-au mai discutat în secțiile claselor I-IV, s-au făcut și unele observații asupra programelor și manualelor și s-au discutat proiectele de planificare a materiei pe primele două pătrare. O atenție deosebită s-a dat organizării primei zile de școală. S-a accentuat necesitatea ca învățătorul să-și cunoască elevii încă dinainte de venirea acestora la școală. Indeosebi învățătorii care vor preda la clasa I-a au discutat pe larg primirea sărbătorească pe care o vor face în prima zi de școală micilor vlăstare ale patriei noastre care pășesc pentru prima oară pragul școlii.

MARIA BOȘTINA

Pentru îmbunătățirea predării fizicii și chimiei

Profesorii de fizică și chimie din raionul Cîmpina au venit la consfătuire pregătiți să discute problemele importante ale muncii lor, să-și împărtășească experiența, dornici să tragă cît mai multe învățăminte pentru munca noului an școlar. In sala laboratorului de fizică și chimie a școlii medii mixte nr. 1 din Cîmpina, unde au avut loc lucrările secției de fizică și chimie, a fost expus un bogat material didactic confecționat cu mijloace proprii: cumpăna zidarului, dinamometre, pendulul Maxwell, un aparat care arată cum se formează curenții de inducție, un aparat pentru demonstrarea oscilațiilor longitudinale, electroscoape, motoare cu reacție, moriști hidraulice, un manipulator Morse, un arc electric, un transformator de 6 volți, un sistem de pendule pentru demonstrarea fenomenului de rezonanță, un fotometru, o lunetă, o nivelă cu bulă de aer, cîntare, pendule electrice, ace magnetice, electromagneți, scripeți etc.

In laborator au fost expuse și numeroase planșe reprezentînd mașina pentru fabricat aer lichid, un motor cu reacție, camera lui Wilson, motorul cu explozie, balanța de torsiune a lui Coulomb, tuburi catodice, telegraful Morse, sisteme de unități etc. Multe din aceste materiale au fost confecționate la școala de 7 ani din comuna Bușteanari, la școlile medii nr. 1 și nr. 2 din Cîmpina, la școlile de 7 ani din Cîmpina.

Aceste realizări ne-ar fi îndreptățit să credem că în referatul secției profesorilor de fizică și chimie vor fi relatate multe acțiuni concrete ale școlilor, vor fi înfățișate numeroase metode folosite de pedagogi. Referatul n-a răspuns însă acestei cerințe, ci a avut un caracter mai mult teoretic. Este drept că referatul a cuprins cîteva idei interesante în legătură cu predarea fizicii și chimiei, arătînd, de exemplu, cum trebuie să li se explice elevilor problemele privitoare la dezvoltarea naturii, cum trebuie organizată predarea lecțiilor pentru ca acestea să-și atingă scopul, cum trebuie realizată legarea cunoștințelor de fizică și chimie cu practica etc.

In referat au fost date ca exemple pozitive, între altele, vizitele în producție organizate cu elevii școlii medii mixte nr. 1 și ai școlii medii nr. 2 din Cîmpina, care au vizitat fabricile de sticlă și de postav din Azuga.

Referatul a scos în evidență o serie de lipsuri, ca neexecutarea în unele școli a lucrărilor practice cerute de programele școlare, neglijarea schimbului de experiență, faptul că unii profesori nu au organizat vizite cu elevii în întreprinderi.

Referatul a arătat și unele greutăți cu care luptă profesorii de fizică și chimie, căutînd să propună soluții pentru o bună rezolvare a acestora. S-a arătat, de pildă, că slabele cunoștințe de matematici creează greutăți în predarea fizicii, dîndu-se ca exemplu cazuri de elevi care nu știu să rezolve ecuații de gradul I, nu posedă cunoștințe despre asemănarea triunghiurilor, efectuează cu greutate operațiile cu fracții ordinare și zecimale.

In cadrul lucrărilor secției s-a discutat pe larg asupra modificărilor introduse în programele și manualele școlare.

Referindu-se la problema ridicată de referat în legătură cu slabele cunoștințe de matematică ale elevilor, discuțiile s-au oprit asupra legăturii dintre predarea matematicii și fizicii. S-au propus forme mai strînse de colaborare între profesorii acestor discipline. S-au dat exemple concrete de lipsuri în cunoștințele de matematică ale elevilor, care provoacă greutăți în predarea fizicii, lipsuri datorate deficiențelor programelor, care au făcut ca în cursul mediu pregătirea la matematică a elevilor să nu meargă în același ritm cu necesitățile predării fizicii. Astfel, în clasa a VIII-a, atunci cînd învață despre mișcarea uniformă variată, elevii nu au cunoștințe privitoare la rezolvarea ecuațiilor de gradul II. Deoarece pînă la mijlocul cursului acestei clase elevii nu cunosc funcțiile trigonometrice, profesorul de fizică nu poate da elevilor cunoștințele necesare în legătură cu lucrul mecanic. Necunoașterea rezolvării triunghiurilor oarecare pe cale trigonometrică nu permite elevilor să calculeze rezultanta în toate cazurile de compunere a forțelor care formează între ele un unghi.

Discuțiile s-au oprit și asupra faptului că programele școlare și manualele de matematici nu acordă atenție problemelor de calcul cu date aproximative și în special evaluării erorilor, pe cînd la lecțiile de fizică și mai ales la lucrările de laborator aceste cunoștințe sînt necesare. Mulți profesori au socotit că este mai natural ca aceste probleme să se studieze la cursul de fizică.

Pentru stabilirea legăturii dintre predarea matematicii și a fizicii s-a propus ca la orele de matematică să se rezolve probleme de fizică, arătîndu-se că se pot rezolva, de exemplu, multe probleme de mecanică și optică, unele probleme care se bazează pe ecuații trigonometrice etc. Astfel de probleme se pot rezolva în special la clasa a X-a, unde elevii au cunoștințe suficiente de matematică și fizică.

In cursul discuțiilor au fost clarificate problemele cu privire la introducerea noțiunii de tensiune în clasa a VII-a (pe baza studierii lucrărilor sovietice: „Despre introducerea noțiunii de tensiune într-un conductor în clasa a VII-a", de prof. I. I. Sokolov și „Tensiunea și căderea de tensiune în circuitul curentului continuu", de V. N. Lidin, ambele lucrări traduse din revista „Fizica v școle").

Tovarășii profesori au ridicat la discuții și probleme privitoare la munca extrașcolară a elevilor și la organizarea olimpiadelor de matematică și fizică în anul școlar 1955-1956. S-a făcut propunerea ca subiectele propuse de colectivele de profesori pentru olimpiade să fie alese numai din programa școlară.

Discuțiile au mai arătat că este necesar ca Intreprinderea de Material Didactic a Ministerului Învățămîntului să treacă la confecționarea de aparate de măsură electrică de precizie, cu care să se înzestreze laboratoarele școlilor, în special ale școlilor medii.

In cadrul secției profesorilor de fizică și chimie s-au efectuat și o serie de experiențe demonstrative, de către tovarășii Ovidiu Bogza, profesor la școala de 7 ani din Bușteanari și Elena Dimulescu, profesoară la școala medie din Cîmpina. Experiențele au ilustrat efectele termice ale curentului electric. Ele au fost executate cu aparate construite prin mijloace proprii de către elevi sub conducerea profesorilor.

Participanții la lucrările secției de fizică și chimie au vizitat laboratoarele rafinăriei nr. 4 din Cîmpina, unde au cercetat o serie de aparate moderne și au asistat la unele experiențe de distilare a petrolului, de viscozimetrie, de cîntărire etc.

Este îmbucurător faptul că la secția de fizică și chimie s-a prezentat mult material didactic original, confecționat prin mijloace proprii. Astfel, profesorul Ovidiu Bogza, de la școala de 7 ani din Bușteanari, a prezentat un dispozitiv care poate fi folosit la predarea legii lui Ohm în clasa a VII-a. Acest dispozitiv a fost apreciat de colectivul profesorilor de fizică și chimie ca foarte util.

Desfășurarea lucrărilor secției de fizică și chimie a consfătuirii din raionul Cîmpina a dovedit că profesorii pot contribui la rezolvarea unor probleme însemnate ale activității lor și că sînt hotărîți să-și îmbunătățească mult munca în noul an școlar.

Prof. TRAIAN POPESCU
metodist la cabinetul pedagogic al regiunii Ploești

Lucrări care nu și-au atins scopul

Deși numeroși profesori care predau științele naturii în orașul și raionul Bacău au obținut realizări frumoase în predarea acestei discipline, lucrările secției de științe naturale a consfătuirii cadrelor didactice din oraș și din raion n-au dus la rezultatele necesare. Referatul prezentat în secție a oglindit numai realizările școlilor din orașul Bacău, în timp ce mutica școlilor din raion a fost atinsă într-un mod cu totul superficial. De asemenea, cu toate că referatul și discuțiile ar fi trebuit să cuprindă toate ramurile științelor naturii, în cadrul consfătuirii nu s-a arătat decît experiența predării botanicii, lăsîndu-se neanalizate problemele importante ale predării zoologiei, anatomiei și fiziologiei, bazelor darvinismului. Nu s-au organizat lucrări practice sau excursii, după cum nu s-a organizat nici măcar o expoziție care să fi oglindit munca pedagogilor. Planșele prezentate — și acestea numai din școlile orașului — nu au fost arătate într-o expoziție centrală sau de secție și nu au fost întrebuințate nici în cadrul discuțiilor.

Datorită faptului că referatul nu a oglindit în suficientă măsură munca școlilor din orașul și raionul Bacău, nici discuțiile nu au fost la nivelul dorit. Ele au atins probleme generale, neoprindu-se la procedeele cele mai bune de predare a științelor naturale.

Totuși, unele cadre didactice au căutat să împărtășească experiența lor colectivului. Astfel, a fost subliniată munca rodnică dusă de profesorii de științe naturale de la școlile medii de fete și de băieți și de la școala pedagogică de băieți din orașul Bacău. La aceste școli munca elevilor pe parcelele experimentale a fost bine organizată. La școala medie de fete și la școala pedagogică de băieți au fost introduse asolamente legumicole, pentru a se urmări rezultatele ce se obțin în creșterea plantelor prin rotația culturilor.

La școala pedagogică s-a dat o deosebită atenție muncii pe parcela experimentală, pentru înarmarea viitorilor învățători cu cunoștințe practice temeinice.

O muncă practică interesantă a desfășurat cu elevii tov. Manciu, de la școala de 7 ani din comuna Răcătău. Școala aceasta a ținut o legătură strînsă cu țăranii muncitori. Cadrele didactice au vorbit adesea la căminul cultural despre metodele agrotehnice înaintate și despre felul cum trebuie aplicate acestea. Rezultatele bune obținute pe parcela experimentală școlară au făcut ca aceasta să fie un bun exemplu pentru țăranii muncitori, arătîndu-le cum să aplice metodele noi pentru a obține recolte bogate. In timpul iernii, cînd munca pe parcelă a fost întreruptă, elevii au organizat în școală un cerc agrotehnic, în cadrul căruia și-au însușit o serie de cunoștințe teoretice pe care le-au aplicat apoi pe parcelă. Un fapt pozitiv este și acela că în timpul verii parcela nu a fost lăsată în paragină. Elevii fiind organizați în brigăzi, pe clase, au putut asigura o bună îngrijire a culturilor în timpul vacanței, precum și strîngerea la timp a recoltei.

Deși în școlile din orașul și raionul Bacău mai sînt multe exemple de acest fel, experiența bună nu a fost, din păcate, popularizată în suficientă măsură, consfătuirea neprelejuind un larg schimb de experiență.

Lipsuri serioase a avut secția de științe naturale a consfătuirii și în discutarea planificării, care s-a făcut de asemenea superficial. Au fost enunțate numai rubricile pe care trebuie să le conțină un plan, nediscutîndu-se felul cum trebuie să se facă observațiile și aprecierile pe măsura desfășurării planului. Acest lucru ar fi folosit mult îndeosebi numeroaselor cadre tinere care lucrează în școlile orașului și ale raionului.

O mare vină o au în această privință atît secția de învățămînt a orașului, cît și cea a raionului Bacău, care nu s-au îngrijit de întocmirea unei comisii a profesorilor de științe naturale pentru a se putea culege din timp date și a se întocmi cu seriozitate referatul. Acesta a fost alcătuit abia în ultimele zile și din acest motiv nu a putut înfățișa concret munca școlii, nu a putut ridica probleme care să fie supuse discuției. Cele două secții de învățămînt nu au controlat felul cum s-au organizat lucrările secției de științe naturale. De asemenea, nici cabinetul pedagogic nu a sprijinit munca acestei secții. Lucrările secției neoglindind activitatea concretă a profesorilor de științe naturale din raion și oraș, nu au contribuit la îmbogățirea experienței acestora, n-au ajutat la ridicarea nivelului predării științelor naturale în viitorul an școlar.

Pentru viitor se cere ca secțiile de învățămînt și cabinetele pedagogice să ia măsuri în vederea unei mai bune organizări a consfătuirilor, să alcătuiască din timp un colectiv care să culeagă date și să întocmească referatul, să organizeze lucrări de laborator interesante, vizite la unitățile socialiste din agricultură, lecții demonstrative pe parcela experimentală etc.

N. WEISS

In secția profesorilor de limba romînă

Profesorii de limba romînă din raionul Gheorghiu-Dej al orașului București s-au străduit ca, pe baza unei adînci analize a muncii din anul trecut în cadrul consfătuirii, să tragă cît mai multe învățăminte în vederea întăririi muncii lor în noul an școlar. Pornind de la situația pe care au scos-o la lumină rezultatele examenelor de admitere în clasa a VIII-a și în învățămîntul superior ei au discutat pe larg problema nivelului de pregătire a elevilor.

S-a scos în evidență faptul că, prin îmbunătățirea metodelor de predare s-a realizat o îmbunătățire a exprimării orale și scrise a elevilor față de anii precedenți, dar că totuși mai rămîn multe de făcut pentru ca absolvenții școlilor de 7 ani și de 10 ani să termine școlile cu un nivel de cunoștințe corespunzător cerințelor.

Una din lipsurile cele mai serioase semnalate cu prilejul analizei rezultatelor examenelor de admitere este faptul că mulți absolvenți ai școlilor medii nu depășesc faza narării operelor literare, vorbesc despre conținutul operei făcînd incursiuni ample în diverse alte domenii decît acela al literaturii, adesea fără să seziseze esențialul, fără să spună nimic despre valoarea acelei opere; fac încă uz de formule stereotipe, prin care încearcă să se dispenseze de eforturi de gîndire și de apreciere personală. De asemenea, o serie de elevi au lacune în cunoștințele de gramatică — mai ales de morfologie — și în aplicarea acestora la analiza gramaticală a textelor.

Din decalajul între notele elevilor la absolvire și cele de la examenele de admitere se mai vădește, la unele școli și la anumiți profesori, insuficientă exigență în notarea elevilor.

Scoțînd la lumină aceste lipsuri, participanții la consfătuire au căutat să găsească împreună căile pentru înlăturarea lor. Printre măsurile cele mai importante ce trebuie luate pentru remedierea acestei situații s-a arătat a fi sfătuința proprie a profesorilor de a stăpîni bine cunoștințele de specialitate și de metodică, perfecționarea măiestriei pedagogice a tuturor profesorilor de limba romînă în legătură cu această problemă au fost apreciate ca deosebit de rodnice cursurile de perfecționare care s-au desfășurat în anul școlar trecut și s-au încheiat în vara aceasta.

Profesorii de limba romînă au vorbit apoi despre grija de a pregăti bine lecțiile, de a determina o atitudine conștientă a elevilor față de învățătură, de a-i învăța să seziseze esențialul și să-l exprime precis și corect, despre necesitatea de a se da o deosebită atenție citirii expresive ca mijloc de dezvoltare și de verificare a gîndirii elevilor.

S-au explicat în mod teoretic și prin exemple concrete problemele planificării lecțiilor de limba romînă, s-a vorbit despre importanța bunei repartizări a timpului pentru studierea capitolelor mari, subliniindu-se necesitatea folosirii tipurilor variate de lecții în cuprinsul acestor capitole.

Discuțiile s-au oprit și asupra noilor instrucțiuni date de Ministerul Învățămîntului pentru aplicarea programei claselor VIII-X, instrucțiuni care merg pe linia suprimării materialului cuprinzînd prea multe considerații generale, prea ample și neesențiale incursiuni în domeniul altor științe, precum și pe linia analizelor pe texte, cît mai amănunțite și mai în adîncime.

Profesorii au cerut să se treacă neîntîrziat la elaborarea manualului pentru clasa a X-a și să se studieze mai îndeaproape problema materialului didactic pentru limba romînă.

S-au adus critici întemeiate proiectului de planificare a materiei de clasa a VIII-a pe primele două pătrare, prezentat în ședință. Înainte de a fi prezentată planificarea propusă au fost făcute considerații teoretice valabile, asupra importanței justei dozări a timpului, a temelor pentru acasă, asupra problemelor privitoare la îmbogățirea vocabularului elevilor. Proiectul de planificare a mers însă, într-o oarecare măsură, pe linia supraîncărcării elevilor a împărțirii neiuste a timpului înăuntrul capitolelor mari. De exemplu, s-a recomandat folosirea uneia din cele 4 ore programate pentru predarea la începutul anului a ortografiei noi în scopul predării alfabetului chirilic, neindicat de programă; în ceea ce privește studierea operei lui I. Neculce s-a repartizat prea mult timp prezentării de către profesor a noțiunilor introductive, a conținutului cronicii și a considerațiilor generale asupra operei în dauna lecțiilor de analiză pe texte, cărora li s-au rezervat numai 2 din cele 5 ore destinate întregului capitol.

Pentru clasa a VII-a a fost prezentată o planificare mai minuțioasă a materiei, cu o mai bună folosire a unor tipuri variate de lecții.

Din felul cum au fost dezbătute problemele în secția de limba romînă a consfătuirii din raionul Gheorghiu-Dej al orașului București s-a văzut interesul sporit al tuturor profesorilor pentru creșterea nivelului muncii în noul an școlar, dorința lor de a da patriei elevi cît mai bine pregătiți, capabili să aplice cu pricepere în practică, în viață, cele învățate în școală.

IRINA SIMIONESCU

In întîmpinarea celui de al IV-lea Congres al Sindicatului muncitorilor din învățămînt

Acțiunile clubului

In întîmpinarea celui de al IV-lea Congres al S.M.I., clubul Sindicatului muncitorilor din învățămînt din regiunea București pregătește noi și variate acțiuni.

Astfel, în scopul îmbunătățirii activității instructiv-educative a cadrelor didactice, comisia muncii profesionale din cadrul clubului va organiza în primul trimestru al acestui an școlar o serie de consfătuiri la care vor fi dezbătute temele: „Cursurile de perfecționare în sprijinul cadrelor didactice", „Pregătirea copiilor preșcolari pentru școala elementară; legătura instituțiilor preșcolare cu școala elementară" etc. Se vor organiza consfătuiri de producție cu diriginții, cu instructorii de pionieri și cu alte categorii de muncitori din învățămînt în vederea cunoașterii și generalizării experienței înaintate.

In prezent se studiază problema înființării pe lîngă club a unei universități pentru părinți, după modelul universității organizate de „Casa învățătorilor" din Leningrad. Părinții elevilor vor putea audia și discuta aici numeroase teme axate pe diferite probleme educative, îmbogățindu-și cunoștințele pedagogice și putînd aduce astfel o contribuție sporită la buna educare a copiilor.

In întîmpinarea Congresului, biblioteca clubului își va mări fondul de cărți, va lupta pentru creșterea numărului de cititori și va acorda o atenție deosebită antrenării unui număr cît mai mare de tineri în concursul permanent „Iubiți cartea".

Pentru stimularea creației literare în rîndurile pedagogilor, pentru ca un număr cît mai mare de învățători și profesori să redea în imagini literare diferite aspecte din viața școlii și a cadrelor didactice, clubul a organizat un concurs literar. Pentru cele mai bune lucrări sînt prevăzute numeroase premii și mențiuni.

Echipele artistice ale clubului își vor relua repetițiile în prima jumătate a lunii septembrie. Corul își va îmbogăți repertoriul și va pregăti un concert în vederea celui de al IV-lea concurs al echipelor artistice de amatori.

Nici cei mici n-au fost uitați. O sală nouă de balet, frumos amenajată, îi așteaptă pentru reînceperea repetițiilor. Teatrul de păpuși va prezenta în premieră, în luna septembrie, piesa „Escapada jucă-riilor" și va face un turneu la școlile din orașul și regiunea București.

Cercul literar al clubului, biblioteca, cercul de aeromodelism și cel de radio vor funcționa în încăperi noi, înzestrate cu toate materialele necesare.

Tot în cinstea celui de al IV-lea Congres al S.M.I. se va organiza în sălile clubului, complect renovate, o expoziție de artă populară ce va cuprinde diferite obiecte de artă confecționate de către învățători, profesori, studenți și elevi. Noi săli vor fi pregătite pentru diferitele activități ale clubului. Vor fi amenajate o sală pentru lectura revistelor și a ziarelor, o sală de șah, săli de repetiție pentru echipele artistice etc.

Renovarea și înfrumusețarea clubului, cît și variatele manifestări culturale și artistice ce se vor desfășura aici vor face din club un loc plăcut de odihnă și activitate obștească a muncitorilor din învățămînt.

NICOLAE BURCEA
președintele comitetului de conducere al clubului Sindicatului muncitorilor din învățămînt din regiunea București

In regiunea Cluj

Muncitorii din învățămînt din regiunea Cluj întîmpină cel de al IV-lea Congres al S.M.I. cu eforturi sporite în lupta pentru asigurarea unor condiții cît mai bune de învățătură, pentru ridicarea nivelului predării. Zeci de noi localuri școlare au fost construite în cuprinsul regiunii, din fond central sau prin autoimpunere. La 1 septembrie, multe din ele au și fost date în folosință.

O grijă deosebită acordă comitetul sindical îmbunătățirii condițiilor de trai ale cadrelor didactice. Astfel, în regiune vor fi date anul acesta în folosința învățătorilor și profesorilor 34 de locuințe individuale.

Cadrele didactice au început noul an școlar cu hotărîrea de a ridica într-o măsură însemnată nivelul muncii lor instructiv-educative, acordînd o atenție deosebită legării cunoștințelor de activitatea practică. La expoziția de artă populară ce se va organiza la București cu prilejul celui de al IV-lea Congres al S.M.I. învățătorii și profesorii din raioanele Cîmpeni, Dej, Huedin, Ludus și altele vor aduce cele mai reușite obiecte lucrate cu elevii lor în orele de activitate practică.

S-au îmbunătățit condițiile de învățătură în regiunea Ploești

Secția de învățămînt a regiunii Ploești s-a ocupat în mod deosebit de pregătirea școlilor pentru noul an. Au fost luate din vreme măsurile necesare pentru ca cei 163.710 elevi care au pășit pragul școlilor în prima zi a anului să învețe în condiții bune. Pentru deschiderea noului an școlar s-au făcut reparații curente la 1600 de unități școlare din bugetele secțiilor de învățămînt ale raioanelor. Din bugetul secției de învățămînt regionale au fost efectuate reparații capitale în valoare de 422.250 lei la școlile din orașele Buzău și Rîmnicu Sărat, iar la școlile medii din orașul Ploești, prin sprijinul sfatului popular și al întreprinderilor din localitate, s-au efectuat reparații în valoare de 750.000 lei. Secția de învățămînt a luat din timp măsuri pentru curățirea localurilor de școli, repartizînd acestora mari cantități de var, ciment, cărămizi, țiglă, cherestea etc.

Numărul elevilor crescînd an de an, localurile școlilor existente n-au mai putut satisface cerințele. De aceea s-au construit numeroase localuri noi. De exemplu, a fost ridicat prin autoimpunere un nou local de școală în comuna Șotînga, raionul Pucioasa; în cuprinsul regiunii a fost terminată tot prin autoimpunere construirea a 17 săli de clasă. Din fond central a fost construită o școală în comuna Tisău, raionul Buzău. In raionul Ploești s-au procurat pentru școlile din cuprinsul raionului 300 de bănci noi.

Pentru buna desfășurare a procesului de învățămînt, școlile au primit mult material didactic nou, a cărui valoare se ridică la suma de 1.205.263 lei.

O grijă deosebită a constituit-o înzestrarea caselor de copii cu cazarmamentul și echipamentul necesar, cheltuindu-se în acest scop suma de 642.282 lei.

In școlile regiunii s-au luat o serie de măsuri concrete pentru ridicarea nivelului muncii instructiv-educative. Astfel, 267 de învățători din regiune au urmat timp de o lună cursul de perfecționare din orașul Ploești, iar 185 de profesori au participat la cursul organizat de Institutul interregional de perfecționare a cadrelor didactice din București.

Un număr de 360 de învățători, profesori și instructori de pionieri își încep anul acesta munca pe ogorul școlii. Acestora li s-a asigurat cazarea în bune condițiuni, cu ajutorul sfaturilor populare locale, luîndu-se măsurile necesare pentru plata imediată a indemnizațiilor de instalare. Chiar din primele săptămîni ale anului școlar se vor organiza diverse forme de ajutorare pedagogică a tinerelor cadre didactice.

Colectivul secției de învățămînt este hotărît să folosească în activitatea sa învățămintele din anii trecuți. Consfătuirile au ajutat secția să vadă limpede ce are de făcut. In munca de îndrumare și control, care trebuie întărită, se va pune un accent deosebit pe orientarea justă din punct de vedere ideologic a lecțiilor, pe asigurarea însușirii de către elevi a cunoștințelor și deprinderilor practice, pe organizarea unui larg schimb de experiență pedagogică.

Noi școli profesionale și tehnice

In rețeaua de învățămînt coordonată de Ministerul Industriei Metalurgice și Construcțiilor de Mașini funcționează anul acesta 46 de școli profesionale și școli tehnice, iar pe lîngă majoritatea întreprinderilor au fost organizate școli tehnice de maiștri cu scoatere din producție și cu secții fără frecvență. In primele două tipuri de școli, cu o durată de 1—3 ani, sînt pregătite cadre de muncitori calificați și personal tehnic pentru siderurgie, extracția minereurilor, prelucrarea metalelor, construcțiile de mașini și construcțiile navale.

Cadrele didactice vor asigura o bună pregătire teoretică și practică a elevilor. Aceștia se vor bucura de condiții de viață și de învățătură deosebit de bune — masă, cazare, rechizite. Munca practică va fi remunerată. Școlile profesionale și cele tehnice vor fi frecventate anul acesta de peste 15.000 de elevi.

Și Ministerul Industriei Alimentare a luat măsuri în vederea deschiderii în acest an a unor școli noi pentru pregătirea cadrelor de muncitori și tehnicieni. In București au luat ființă o școală tehnică pentru normatori și laboranți și una care pregătește maiștri pentru sectoarele conserve, zahăr, tutun și ulei. La Cluj a fost înființată o școală tehnică pentru industrializarea laptelui, una de zootehnie și o școală tehnică de maiștri pentru industria laptelui. De asemenea, la Sibiu va funcționa anul acesta o școală tehnică de maiștri pentru industria cărnii, iar la Mamaia se va deschide o școală pentru tehnica pescuitului și piscicultură. In Drăgășani se vor înființa o școală tehnică pentru vitipomicultură și o școală tehnică de maiștri pentru sectorul vinificației.

Copii francezi la Palatul Pionierilor

Simbătă 27 august. Minunată dimineață de sfîrșit de vară. Pionierii și pionierele Capitalei își petrec ultimele zile de vacanță în grădinile minunat înflorite ale Palatului Pionierilor. Deodată se răspîndește ca fulgerul o veste care le umple inimile de bucurie: peste cîteva minute vor sosi în vizită un grup de copii francezi care și-au petrecut vacanța în țara noastră. Înainte de a se înapoia în patrie, ei au fînut să viziteze Palatul despre care le-au povesttt atîtea lucruri minunate copiii romîni cu care s-au întîlnit la Sinaia sau la Mamaia.

Pe la orele 10, peste 50 de copii francezi, purtînd la gît cravate albastre, sînt primiți cu aclamații de către pionierii noștri, cu care se îmbrățișează călduros, de parcă s-ar cunoaște de cînd lumea... Sînt copii ai căror părinți au luptat în mișcarea franceză de rezistență sau au căzut victime ale teroarei naziste, ale lagărelor și cuptoarelor de exterminare hitleriste. Aclamațiile pionierilor noștri sînt nu numai semnul dragostei lor fierbinți pentru copiii poporului francez, ci și al admirației pentru eroismul părinților acestor copii. Ei le oferă flori proaspete, pe care francezii le primesc cu drag, cu lacrimi de bucurie în ochi.

Cu emoție în glas ia cuvîntul o fată franceză. Este Hélène Rol Tanguy, fiica unui colonel din rezistență. In zilele de la sfîrșitul lui august 1944, cînd Parisul a fost eliberat de sub naziști, tatălui ei i s-au predat forțele hitleriste comandate de generalul von Stülpnagel.

„Nu vom uita niciodată — spune Hélène Rol Tanguy — zilele petrecute în Republica Populară Romînă, în mijlocul copiilor romîni, al poporului romîn, la Sinaia, la Mamaia, în București. Viața copiilor din R.P.R. este frumoasă, se simte grija caldă a tuturor pentru ei, pentru educația și pentru distracția lor. Vom povesti cu plăcere toate acestea copiilor din Franța".

Apoi începe vizitarea Palatului Pionierilor. Mînă în mînă, copiii francezi și romîni parcurg sălile diferitelor cercuri tehnice sau artistice, se opresc în fața fotografiilor care evocă lupta din trecut a poporului nostru muncitor pentru libertate, pentru o viață mai bună.

Toate fac o impresie profundă asupra vizitatorilor. „Cît de fericiți am fi să avem și noi așa ceva la Paris!", spune un băiat francez.

Cu multă dragoste sînt înconjurați Pierre Goubert și Juliette Brugot, copii născuți în închisori, acolo unde ocupanții hitleriști întemnițaseră pe mamele lor, luptătoare în rezistență. Mica Lidia Popovici prinde cu admirație insigna ei pe pieptul Juliettei Brugot. Aceasta o îmbrățișează. Nu-și înțeleg una alteia limba, dar ochii lor vorbesc destul despre sentimentul trainic de prietenie ce le leagă pentru totdeauna.

Coborîți din nou în curtea Palatului, copiii francezi se string deoparte. Dispar pe o alee, reapar după cîteva minute și se apropie cîntînd de grupul pionierilor romîni. Ei poartă minunate daruri: zeci de păpuși îmbrăcate în costumele specifice tuturor provinciilor Franței. Bogăția de culori, măiestria execuției stîrnesc admirația pionierilor. Toate — explică copiii francezi — le-am lucrat la Sinaia, cu gîndul să vi le dăruim.

La rîndul lor, pionierii noștri le oferă oaspeților daruri lucrate de ei: tocuri, călimări și alte obiecte frumos sculptate, cordoane, miniaturi, albume cu fotografii și altele. Exclamații de plăcută surpriză din ambele părți, îmbrățișări calde.

Și astfel, brat la brat, copiii coboară în minunatul parc de la poalele Palatului Pionierilor. Răsună cîntecele voioase ale pionierilor, la care copiii francezi răspund cu alte cîntece, în limba lor. La plecare, copiii francezi sînt aclamați, îmbrățișați. Oaspeții poartă în brațe flori și daruri. Fluturî în vînt batiste, cravate, care spun parcă: „Sîntem prieteni acum, vom fi prieteni totdeauna, uniți în lupta pentru pace!"

N. COMĂNESCU

Colțul inovatorului

Noi realizări ale oamenilor muncii din învățămînt

In dorința de a-și îmbunătăți metodele de muncă, de a înarma elevii cu cunoștințe teoretice și practice temeinice, numeroși învățători și profesori se preocupă de îmbogățirea laboratoarelor cu noi aparate confecționate cu mijloace locale. Ministerul Învățămîntului primește anual zeci de dosare cu propuneri de inovații. Aceste dosare sînt studiate de către un colectiv, iar propunerile găsite utile sînt acceptate ca inovații. Așa, de pildă, tov. Mihail Ionescu, învățător la școala elementară nr. 3 din Ploești, a prezentat ca inovație aparatul intitulat: „Fracții ordinare cu procentaj".

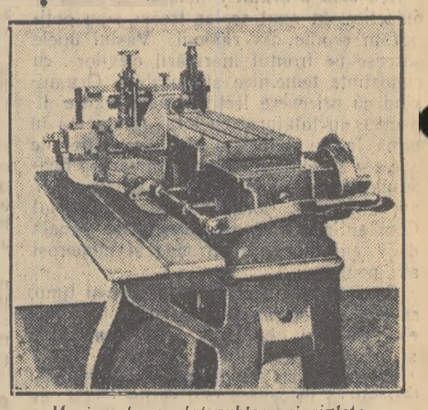

Mașina de gradat șublere și riglete

Aparatul se compune dintr-un cadru de lemn, de dimensiune 60×60 cm., pe care se fixează o placă de tablă de aceleași dimensiuni, vopsită în alb. Pe tablă se desenează patru cercuri cu raza de 10 cm. împărțită respectiv în 2, 4, 3, 5 părți egale, iar pentru procentaj se împarte circonferința în 100 părți egale, numerotate din 5 în 5. Cercurile sînt vopsite cîte două în roșu și albastru. In partea de sus, pe raze se face la fiecare cerc cîte o tăietură, desfăcîndu-se puțin în exterior. Sub cercurile desenate pe panou se taie patru pătrățele de 4×4 cm, sub care se scrlu numitorii 4, 8, 6, 10. Tot din tablă se confecționează patru cercuri cu raza de 10 cm. și se taie pe rază pînă la centrul cercului, desfăcîndu-se puțin părțile tăiate către exterior. Cercurile sînt prevăzute cu axe, ale căror capete posterioare au forma unor manivele mici. Aceste axe sînt introduse prin patru găuri de pe barele cadrului, pătrunzînd și centrele cercurilor desenate pe placa de tablă. La capătul anterior al axului se află raze rotitoare, care se mișcă liber pe ax și au rolul de a împărți cercul în 4, 8, 6, 10 părți egale.

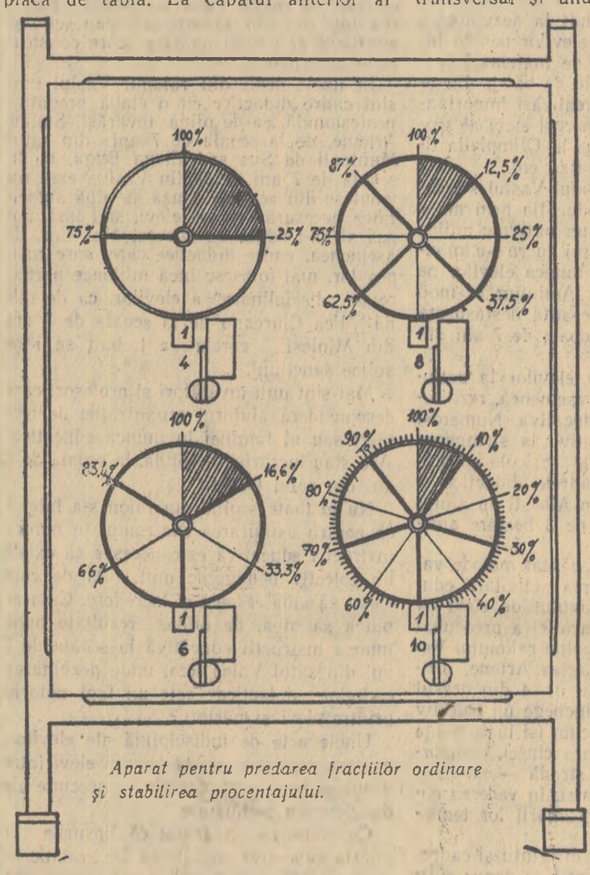

Aparat pentru predarea fracțiilor ordinare și stabilirea procentajului.

Se mai confecționează apoi patru cercuri cu raze de 15 cm. și se fixează prin sudare pe aceleași axe, în spatele roților precedente. Pe coroana lor se scriu numărătorii 1, 2, 3, 4 pentru pătrime, 1, 8 pentru optime și așa mai departe. Aceștia apar prin rotire în pătrățelele tăiate pe panou.

Cu ajutorul manivelei mici din spatele cadrului se pun în mișcare cercurile, ale căror tăieturi se introduc în despicăturile razelor cercurilor desenate pe panou, formînd după dorință fracția ca mărime reprezentată simultan în cifre.

Acest aparat s-a dovedit folositor în predarea fracțiilor ordinare și în stabilirea procentajului.

Pentru această inovație, tov. Ionescu a fost recompensat cu suma de 500 lei și a primit certificat de inovator.

★

Pentru a mări precizia la gradarea șublerelor și riglelor confecționate cu elevii în atelierul-școală, tov. Dezideriu Stanecka, maistru instructor la școala profesională nr. 1 din Timișoara, a construit o mașină de gradat șublere și riglete.

Această mașină are un batiu provenit de la un strung uzat, pe care se află o masă prevăzută cu o contra greutate și cu trei canale în formă de T, pentru fixarea piesei de gradat. Pe lîngă masă, mașina mai este prevăzută cu un suport transversal și unul vertical, pe care se fixează cuțitul. Suportul vertical este prevăzut cu un tambur divizat și un reper, cu o valoare de deplasare de 2/100 mm, și se poate deplasa cu port-cuțitul după necesitate. Cursa suportului transversal se poate scurta și lungi de la 2 mm pînă la 20 mm și se deplasează acolo unde este necesar.

In partea din față a mașinii este montată o lîră cu rotile de schimb pentru diferite pasuri.

Surubul mamă are filet dreptunghiular, cu pasul de 4 mm, și este acționat de roți dințate.

Mașina mai are o roată cu un tambur împărțit în 100 de părți și un reper, putîndu-se face deplasări de 1/100 mm. După o rotație completă, roata se blochează automat cu ajutorul unui dispozitiv aplicat pe batiu. Blocarea se face din mm. în mm.

Pirghia, pe care este fixat un excentric, dă comandă suportului transversal de a face mișcarea de lucru, adică linia pe șubler. Pentru venirea în poziția de repaos, suportul este prevăzut cu un arc spiral, care intră în funcțiune după operația de gradare executată de suport.

Cuțitul împreună cu port-cuțitul se ridică automat după fiecare linie tăiată în șubler sau regletă.

Lungimea liniilor se schimbă automat; după o linie care arată 10 mm, mașina execută patru linii scurte, una mijlocie, patru scurte și iarăși una pentru 10 mm. Această operație se repetă în mod automat.

Mașina a fost experimentată timp de un an în atelierul-școală și a dat rezultate bune. Precizia gradației este corespunzătoare pentru uzul didactic.

Pentru munca sa, tov. Dezideriu Stanecka a fost recompensat cu suma de 1000 lei și i s-a eliberat certificat de inovator.

Ing. C. GIRTAN

Cronica evenimentelor externe

Pentru dezarmare, pentru pace și securitate

La New York se desfășoară începînd de la 29 august, sesiunea subcomitetului Comisiei O.N.U. pentru dezarmare. Opinia publică mondială urmărește cu un viu interes lucrările acestei sesiuni și dorește ca ele să fie rodnice, să contribuie la destinderea încordării internaționale.

Ceea ce trebuie remarcat în primul rînd atunci cînd este vorba de această sesiune a subcomitetului Comisiei O.N.U. pentru dezarmare este faptul că ea are loc în condiții mai favorabile, în atmosfera care s-a creat după Conferința de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru puteri.

Popoarele sînt convinse că astăzi perspectivele dezarmării sînt mai bune decît oricînd. La baza acestei convingeri stau eforturile continue pe care popoarele le au depus în vederea dezarmării, stă lupta neobosită a partizanilor păcii.

Este binecunoscut că popoarele au făcut din încetarea cursei înarmărilor unul din principalele obiective ale luptei lor pentru apărarea păcii. Conștiente de primejdia ce o reprezintă goana înarmărilor, popoarele n-au încetat nici un moment lupta pentru reducerea armamentelor și forțelor armate. Această luptă s-a intensificat în mod deosebit datorită apariției în arsenalul mijloacelor tehnice de ducere a războiului a bombei atomice și cu hidrogen, arme cu o forță destructivă mult mai mare decît a celor ce erau cunoscute în trecut.

Lupta dreaptă a popoarelor pentru dezarmare a fost încurajată de politica consecventă a Uniunii Sovietice și a celorlalte state democratice care se pronunță în mod hotărît pentru reducerea înarmărilor. După cum se știe, la 10 mai a.c. Uniunea Sovietică a prezentat Organizației Națiunilor Unite importante propuneri cu privire la reducerea armamentelor, interzicerea armei atomice și înlăturarea primejdiei unui nou război. La istorica Conferință de la Geneva, delegația sovietică a susținut și a dezvoltat aceste memorabile propuneri. Opinia publică mondială a apreciat propunerile guvernului sovietic drept o contribuție de cea mai mare însemnătate la cauza păcii și securității internaționale. Meritul principal al acestor propuneri constă în aceea că ele preconizează un plan realist și eficace în privința metodelor de control și inspecție internațională.

Cu toate că diferiți oameni politici s-au referit în repetate rînduri la aceste propuneri, cu toate că ele s-au bucurat de aprecierea tuturor popoarelor, puterile occidentale nu au răspuns de fapt la aceste propuneri. Iată de ce popoarele sînt îndreptățite să aștepte ca acum, în ședințele subcomitetului Comisiei O.N.U. pentru dezarmare, propunerile constructive ale Uniunii Sovietice să fie studiate cu atenție. In directivele șefilor guvernelor celor patru puteri către miniștrii Afacerilor Externe se spune că cele patru puteri au căzut de acord să conlucreze „în vederea elaborării unui sistem de dezarmare acceptabil". Actuala sesiune a subcomitetului Comisiei O.N.U. pentru dezarmare trebuie să fie călăuzită de aceste cuvinte.

Uniunea Sovietică a adus în permanență dovezi grăitoare ale politicii sale consecvente în favoarea dezarmării. După terminarea războiului guvernul sovietic a efectuat o demobilizare radicală a trupelor sale, lăsînd la vatră 33 de contingente. Pînă în 1951 efectivul tuturor genurilor de arme se redusese la nivelul anului 1939. Recent, guvernul sovietic a hotărît reducerea efectivului forțelor armate sovietice cu efectivul trupelor care vor fi retrase din Austria. La un interval de timp foarte scurt după această hotărîre opinia publică iubitoare de pace a luat cunoștință cu satisfacție de noua măsură a guvernului sovietic cu privire la reducerea generală, pînă la 15 decembrie 1955, a forțelor armate ale U.R.S.S. cu 640.000 de oameni. Contribuind în mod concret la cauza dezarmării, a micșorării continue a încordării internaționale și a stabilirii încrederii în relațiile dintre state, Republica Populară Romînă și Cehoslovacia au hotărît, de asemenea, să reducă efectivele forțelor armate cu un anumit număr de oameni. Aceste importante acțiuni au contribuit în mare măsură la însănătoșirea atmosferei internaționale. Ele au fost pe drept cuvînt apreciate de toate popoarele lumii ca o mare contribuție la cauza păcii. In același timp ele vor avea o mare influență asupra tratativelor cu privire la dezarmare.

Popoarele cer ca atît subcomitetul Comisiei O.N.U. pentru dezarmare, în actuala sa sesiune, cît și miniștrii Afacerilor Externe ai celor patru puteri, care în octombrie se vor întîlni la Geneva, să depună eforturi susținute pentru a găsi o soluție a problemei dezarmării care să fie acceptabilă pentru toate părțile și care să aducă popoarelor liniște și siguranță. Acest lucru nu este, desigur, ușor. El este însă pe deplin posibil. Conferința de la Geneva a arătat că într-o serie de aspecte ale problemei dezarmării s-a realizat o însemnată apropiere a punctelor de vedere ale părților. Oare aceasta s-a realizat ușor? Se știe bine că au trebuit depuse multe eforturi. Aceste eforturi n-au rămas însă fără rezultat. Acum condițiile sînt, după cum se știe, mai favorabile. Trebuie, desigur, să se manifeste multă răbdare și chibzuință, dar, mai ales, trebuie ca părțile să dea dovadă de bunăvoință reciprocă și să fie călăuzite mereu de dorința de a asigura pacea popoarelor. Uniunea Sovietică a dovedit bunăvoința sa și dorința de înțelegere. Popoarele așteaptă acum ca și celelalte părți să dovedească prin fapte că sînt hotărîte să contribuie la rezolvarea problemei dezarmării.

Curentul de opinie în favoarea dezarmării a luat astăzi o asemenea amploare în toate țările, încît el nu mai poate fi ignorat de nimeni. Popoarele cer cu tot mai multă hotărîre să se pună capăt cursei înarmărilor, să se reducă substanțial armamentele și forțele armate, să se interzică armele atomice și cu hidrogen. Cele 655.963.811 semnături care au fost depuse pînă la 6 august pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii împotriva pregătirii războiului atomic constituie cea mai puternică dovadă a voinței maselor largi ale popoarelor de a determina interzicerea armelor de distrugere în masă.

Folosirea pașnică a energiei atomice și nu războiul atomic — aceasta este dorința popoarelor. Marele succes al conferinței internaționale tehnico-științifice de la Geneva arată ce posibilități uriașe se deschid în fața omenirii pentru folosirea pașnică a energiei atomice și dă noi speranțe popoarelor.

In lume există însă și forțe care se opun rezolvării problemei dezarmării, care doresc nu reducerea armamentelor și forțelor armate, nu interzicerea armelor de exterminare în masă, ci intensificarea cursei înarmărilor, pregătirea războiului atomic. Acestea sînt cercurile agresive din S.U.A. și din celelalte state occidentale. Adepți ai falimentarei politici „de pe poziții de forță", reprezentanții acestor cercuri au încercat și vor mai încerca să împiedice rezolvarea problemei dezarmării.

Popoarele urmăresc cu vigilență manevrele adversarilor acțiunii de dezarmare și sînt hotărîte să zdrobească piedicile care se vor mai ivi și să determine rezolvarea cu succes a problemei dezarmării.

N. TAINIC

Au apărut Analele Romîno-Sovietice, seria Pedagogie-Psihologie, nr. 3/1955

Zilele acestea a apărut în librării nr. 3/1955 al Analelor Romîno-Sovietice, seria Pedagogie — Psihologie. In cuprinsul acestui număr apar o serie de articole interesante de pedagogie și psihologie, precum și o amplă cronică a vieții științifice.

Problemele de didactică cuprinse în articolele din rubrica de pedagogie sînt de o deosebită importanță practică pentru munca din școală. Astfel, articolul lui P. I. Gorbunov, „Studierea individuală a elevilor", arată mijloacele studierii individuale a elevilor: convorbirile cu profesorii și dirigintele, observarea elevilor la toate lecțiile în cadrul activității în cercuri și al muncii obștești, cunoașterea mediului în care trăiesc elevii și legătura cu părinții acestora.

In articolul lui I. I. Babușkin, „Pentru perceperea conștientă și activă a noilor cunoștințe de către elevi", este tratată problema educării unei atitudini conștiente și active a elevilor la lecție.

Pentru profesorii de limbi străine prezintă un interes deosebit articolul lui I.V. Golubev, intitulat „Unele particularități ale formării asociațiilor cu prilejul însușirii unei limbi străine". Articolul subliniază rolul limbii materne și al obiectelor concrete în înțelegerea unui text străin de către elevi.

La rubrica de psihologie sînt publicate 4 articole, dintre care semnalăm în mod special cititorilor articolul lui E. I. Boiko, „Despre tratarea problemei priceperilor și deprinderilor în psihologia contemporană". Articolul precizează conținutul și sfera noțiunilor „pricepere" și „deprindere", criticînd o serie de definiții formulate pînă acum. Concluzia pe care o trage autorul în urma analizei unor definiții și exemple concrete este că identificarea noțiunii de pricepere cu aceea de deprindere, pe care o fac unii psihologi, este total greșită. Pentru a delimita mai precis noțiunea de deprindere de aceea de pricepere, autorul analizează trăsăturile caracteristice ale deprinderii, concretizîndu-și afirmațiile prin nenumărate exemple. In ultima parte a articolului se arată în mod sumar mecanismele fiziologice ale priceperilor și deprinderilor și rolul celui de al doilea sistem de semnalizare în formarea oricărei priceperi și deprinderi.

Tot la rubrica de psihologie apar articolele „Problemele activității voluntare în operele lui I. M. Secenov și I. P. Pavlov", de A. M. Avramenko, „Despre baza fiziologică a dezvoltării și educației conștiinței", de A. A. Liublinskaia, „Despre tehnica de determinare a tipului de sistem nervos", de N. A. Rokotova.

Aspecte din învățămîntul de peste hotare se oglindesc în articolul critic al lui V. P. Lapcinskaia, „Învățămîntul în colonille din Africa ale Marii Britanii".

La „Cronica vieții științifice" se publică raportul lui I. A. Kairov, „Despre situația și sarcinile științei pedagogice sovietice", ținut la consfătuirea asupra problemelor pedagogiei care a avut loc la Prezidiul Academiei de științe pedagogice a R.S.F.S.R. în luna decembrie a anului trecut.

Revista cuprinde și o rubrică de bibliografie, în care se dă o listă a cărților pedagogice apărute în cursul anului 1954

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00; 4.52.31. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.